


# KAS YRA ŠVENTOJI DVASIA?

 . . . vargiai surinkimui. Šis surinkimas bus šiek tiek kitoks nei paprastai būna čia. Dažniausiai, kiekvieną kartą, kai mes čia drauge susirenkame, tai surinkimas . . . ligonių išgydymui ir fiziškoms reikmėms. Akcentuojama tai. Tačiau ši vakarą mes pradėjome šį prabudimą sielos, žmogaus dvasios, išgydymui.

Tačiau, Viešpaties valia, sekmadienio rytą, sekmadieninėje mokykloje, sekmadienį ryte mes melsimės už ligonius įprasta gydymo eile, sekmadienio rytą, Viešpaties valia. O šios savaitės vakarais mes stipriai raginami kalbėti apie Amžinuosius dalykus sielai.

<sup>2</sup> Na mes žinome, kai kūnas išgydomas, tai mus visus džiugina, nes mes žinome, tai aiškiai parodo, jog mūsų Dievas gydo ligonius. Bet tas ligotas žmogus, jei gyvens pakankamai ilgai, galimas dalykas, vėl susirgs, galbūt net ta pačia liga, nuo kurios buvo išgydytas, bet tai nepašalina išgydymo. Gydytojas duos vaistų nuo plaučių uždegimo, ir galbūt po dviejų dienų jie mirs nuo plaučių uždegimo, po to, kai jis pasakė, jog jie sveiki. Tai pasikartoja. Tačiau kai išgydyta siela, tuomet jūs turite savyje Amžinąjį Gyvenimą.

<sup>3</sup> Ir aš tikiu, jog mes esame taip arti Viešpaties Jėzaus Atėjimo, kad mums reikia padaryti viską, ką galime, kad atvestume kiekvieną sielą į Karalystę, ir atvestume Karalystę žmonėms, kad išgytų mūsų sielas. Aš manau, jog Jėzaus kūnas yra labiausiai sergantis man žinomas kūnas; tai yra, kūnas, dvasinis Kristaus kūnas žemėje labai serga.

<sup>4</sup> Na mes neketiname jūsų pernelyg ilgai užlaikyti vakare, nes jau pirmąjį vakarą nebeturime vietos atsisėsti mūsų mylimiems bičiuliams. Mes planuojame statyti naują bažnyčią, didelę maldyklą štai šiame žemės sklype, ar kur tik Viešpats ves; bet, kiek man žinoma, čia.

<sup>5</sup> Taigi, mes turėsime surinkimus nuo trečiadienio iki sekmadienio. Bet paskui sekmadienį, čia pat Kalėdų atostogos, bet . . . kur tik Viešpats lieps mums sustoti, tai ir bus laikas. Mes nežinome, kokie bus rezultatai. Bet tikimės, jog žmonės iš maldyklos ir mūsų seserinės bažnyčios, iš kurių viena yra—yra šventumo maldykla Jutikoje, kurioje pastorius Brolis Grahamas Snellingas, ir Niu Olbanyje, kur pastorius yra Brolis—Brolis Junis Jacksonas, o taipogi tenai prie plento, kur Brolis Ruddellis pastorius. Mes ir jie, šios maldyklos seserinės bažnyčios, mes stengiamės įvesti . . . mūsų žmones į artimesnį bendravimą su Kristumi. Tai mūsų tikslas. Taigi parinkau skaitymui ir mokymui ateinantiems keliems vakarams . . .

<sup>6</sup> Šį vakarą noriu kalbėti tema: *Kas yra Šventoji Dvasia?* O rytojaus vakarą noriu pamokslauti apie: *Dėl ko Ji buvo duota?* O penktadienio vakarą. . . O dėl įrašymo, aš nenoriu, kad būtų įrašoma penktadienio vakarą: *Kaip gauti Šventąją Dvasią?* ir *Kaip sužinoti, kad gavau Ją?* O paskui mes tiesiog leisime, paskui matysime, kaip Viešpats mus ves šeštadienį ir sekmadienį. O sekmadienį ryte gydymo tarnavimas ir kitas evangelistinis tarnavimas sekmadienio vakarą.

<sup>7</sup> O dabar mes norime, jog kiekvienas žinotų, kad. . . Ir aš žinau, jog daromi įrašai galiniame kambaryje, norėtume štai ką pasakyti. Nes tokiuose kaip šis surinkimuose, evangelistinio pobūdžio, pas mus atvyksta žmonės iš įvairių bažnyčių denominacijų, kuri kiekviena buvo mokoma tam tikros tikėjimo krypties. Ir viskas gerai. Niekuomet nenorėjau sėti nesantaikos tarp brolių. Ir surinkimuose aš tik pamokslauju apie didžiąsias evangelines Rašto Tiesas, kuriomis tiki broliai, remiantys surinkimą. Bet čia, maldykloje, aš— aš noriu kalbėti apie tai, kuo mes tikime. Vis dėlto, jei jūs— jei jūs to nesuprantate, aš būčiau labai laimingas, jei gaučiau iš jūsų laiškelių ar raštelį su klausimu apie— apie tai, kodėl mes tikime taip. Ir man bus malonu tai paaiškinti, kaip tik sugebėsiu.

<sup>8</sup> Jūs žinote, kiekviena bažnyčia, jei jūs neturite mokymo, jūs nesate bažnyčia. Jūs turite turėti tai, ką remtumėte, tam tikrų principų, kurių laikytumėtės. Ir nepaisant, koks narys yra žmogus ar kokia denominacija, jei tas žmogus gimęs iš Dievo Dvasios, tai yra mano brolis ar mano sesuo, nepaisant. . . Mes galime skirtis kitais dalykais kaip rytai nuo vakarų, bet mes vis vien esame broliai. Ir aš darysiu tik tai, kad galėčiau padėti tam broliui priartėti, eiti artyn prie Kristaus. Ir tikiu, jog bet kuris tikras, teisingas Krikščionis dėl manęs padarys tą patį.

<sup>9</sup> Na aš kląsčiau šios maldyklos. . . Na mes nesiiimame šito tik, kad užvilkinotume surinkimą. Aš noriu imtis šito ir noriu, kad jūs, jau prašiau jūsų, sudegintumėte kiekvieną tiltą už savęs ir ištaisytumėte kiekvieną nuodėmę, kai mes įeiname į tai su visu tuo, kas mūsų širdyse ir gyvenimuose. Mes privalome ateiti čia su vieninteliu tikslu— kad paruoštume savo sielas Viešpaties Atėjimui ir jokių kitu tikslu. Kaip aš jau kalbėjau ir sakiau, kad galbūt kartais aš mokau ar sakau tai, kas šiek tiek prieštarauja kam nors, tam, kuo jie tiki. Aš— aš neatėjau prieštarauti, jūs matote, aš— aš ateinu. . . Mes esame čia, kad pasiruoštume Viešpaties Atėjimui. Ir manau, jog ši grupelė. . .

<sup>10</sup> Aš žinau, kad pas mus atvyko broliai iš įvairių vietų ir mes džiaugiamės tuo. Ir be abejo, kad šioje auditorijoje yra ir ne iš šio miesto, atvykusių iš aplinkinių miestų. Ir mes džiaugiamės, jus matydami, tai įvertinimas iš jūsų pusės, jei jūs mus taip mylite, kad atvykstate čia išgirsti šiuos dalykus. Dievas. . . Meldžiu, kad namo išsinešumėte, mano broli, sese, didžiausius turtus, kuriuos Dievas gali išlieti į jūsų širdis.

<sup>11</sup> O šiai nedidelei maldyklai, aš tikiu, jog vieni iš puikiausių žmonių žemėje, mano manymu, eina į šią maldyklą. Na aš nesakau, jog “visi” puikiausi žmonės. Aš sakiau, jog kai kurie puikiausi žmonės žemėje eina į šią maldyklą. Bet diena po dienos, kai grįžtu, surinkimas po surinkimo, matau didžiulę šios maldyklos reikmę, didžiulę jos reikmę, tai dėl prisipildymo ar pasišventimo, gilesnio gyvenimo, priartėjimo prie Dievo. Ir aš jiems pažadėjau pateikti šias Žinias. Ir mes džiaugiamės jūsų atvykimu, bendravimu su mumis Dievo Žodyje, kaip mes mokome ir stengiamės skelbti.

<sup>12</sup> Na pirmuosius tris vakarus mes neimsime pamokslavimo temos, bet tai bus mokymo iš Dievo Žodžio Žinia.

Taigi, aš neprašyčiau kieno nors daryti tai, ko pats nedaryčiau. Ši savaitė buvo tikra Kalvarija man. Buvau taip netoli sąmonės netekimo, taip pavadinčiau, kad buvau beveik ne savyje. Bet aš visiškai atidaviau Viešpačiui savo valią ir viską, ką žinau.

<sup>13</sup> Neseniai truputį po vidurnakčio mes su žmona pasimeldę ir pasikalbėję su Viešpačiu prie mažojo suoloelio... mūsų priekiniame kambaryje, prie dviejų atverstų Biblijų, mes vėl iš naujo pasišventėme Dievui visiškai tarnavimui, kad atiduotume visą savo valią, viską, visas blogas mintis ir tarnautume Viešpačiui Jėzui.

Ir aš tikiu, jog toks buvo ir jūsų požiūris, kad jūs padarėte tą patį. Kai mes šį vakarą atėjome čia, mes atėjome ant šventos žemės, esame tarp žmonių, kurie meldėsi ir pasninkavo, ir viską atstatė, ir pasirengė kai ką gauti iš Dievo. Ir aš žinau, jog tas, kuris atėjo alkanas, neišeis alkanas, Dievas pamaitins Gyvenimo Duona.

<sup>14</sup> Dabar, prieš skaitant iš Jo šventos Knygos, minutėlei nulenkime galvas maldai.

<sup>15</sup> Viešpatie, jau šį vakarą buvo melstasi šioje vietoje. Buvo... Siono giesmės giedojų Tavo vaikai. Jų širdys buvo pakylėtos. Mes atėjome čia pasišvęsti Tau ir garbinti Tave iš pačių sielos gelmių. Ir mes prašome Tavęs, prisiminki, Viešpatie, ką Tu sakei, kai sėdėjai ant kalno ir mokei Savo mokinius: “Palaiminti, kurie alksta ir trokšta teismo, nes jie bus pasotinti”. Tu tai pažadėjai, Viešpatie. Mes atėjome šį vakarą atviromis širdimis. Mes ateiname alkstantys ir trokštantys, ir mes žinome, jog Tu ištesėsi Savo pažadą.

<sup>16</sup> Kai stengiamės atversti šiuos šventus Biblijos puslapius, perskaityti iš Jos esmę, tegu Šventoji Dvasia įneša Tai į kiekvieną širdį. Ir tegu ta Sėkla nukrenta į gilų, derlingą tikėjimą, kur išaugs visi pažadai, duoti Žodyje. Išgirski mus, Viešpatie, ir apvalyki mus, ir išmėginki mus. Ir jei yra kas nors netyra mummyse, Viešpatie, kokia nors neišpažinta nuodėmė, bet kas, kas neteisu, atverki mums dabar, Viešpatie, mes tiesiai eisime ir

tai padarysime, nes suvokiame, jog gyvename Viešpaties Jėzaus Atėjimo atspindžiuose. Ir mes turime, o Šventas Dieve, šį vakarą įeiti į Tavo—Tavo teisingumo šešėlius, ir mes maldaujame naujo atsidavimo ir pasišventimo, ir Šventosios Dvasios papildymo mūsų gyvenimuose.

<sup>17</sup> Matydami, jog prabudimo ugnys blėsta, įmeskime Žodžio malkų, kad Tai užiebtų naują ugnį, kad mūsų širdys prisipildytų uolumo. Pašventinki mus, Viešpatie, Tavo brangių Žodžių ir Tavo Krauju, ir Tavo malone, mes meldžiame. Ir tegu Tau būna visa padėka ir šlovinimas. Nuimki visą išankstinį nusistatymą nuo mūsų širdžių. Apvalyki mus, o Viešpatie. Duoki mums tyras širdis ir nesuteptas rankas, ir nesuteptas mintis, kad mes galėtume įeiti į Tavo šventovę vakaras po vakaro džiūgaudami ir pripildyti Tautos Dvasios. Mes prašome to Jėzaus Vardu ir dėl Jo. Amen.

<sup>18</sup> Dabar norėčiau skaityti Žodį. Ir kol... Aš prašau jūsų atsinešti Biblijas, pieštukus, popieriaus, kad pasižymėtumėte Rašto vietas. Būtų puiku, jei jūs to norėtumėte. O dabar, kol atsiversite 7-tą Darbų skyrių, nuo kurio pradėsime; kad atsakytume į klausimą arba pradėtume atsakyti į klausimą: *Kas yra Šventoji Dvasia?*

<sup>19</sup> Niekas kitas nenugalės šėtono, niekada dar nebuvo žemėje nieko, kas nugalėtų šėtoną, kaip tik Dievo Žodis. Jėzus pasinaudojo Juo Savo didžiojoje kovoje; Jis pasakė: "Parašyta..."

<sup>20</sup> Ir šį rytą, prieš kelias dienas klausiausi radijo, buvo norima pasakyti, jog kūrinių atsirado susijungus dulkėms, ir kažkokie fosfatai, ir keli žemės elementai, ir saulės šiluma sukūrė gyvybės užuomazgą. Juokinga! Saulė sunaikins bet kokią gyvybės užuomazgą. Padėkite gemalą saulėje, ir jis tučtuojau žus. Nėra tokio dalyko; bet šėtonas mėgina tuo paveikti mane. Ir po to, kai nuvežiau Rebeką šryt į mokyklą, kelyje atgal vėl įsijungiau radiją; ir pamaņęs, jog vėl teks klausytis tų niekų, išjungiau.

O kai ėjau gatvę, šėtonas pasakė man, jis pasakė: "Ar žinai, kad tas Žmogus, kurį jūs vadinate Jėzumi, buvo tiktais žmogus anomis, Jo dienomis, kaip Bilis Greimas ar Oralas Robertsas. Jis buvo tik žmogus, jie pradėjo burtis apie Jį ir kalbėti, jog Jis yra didelis Žmogus, o po kurio laiko Jis dar labiau iškilo, ir tuomet Jis pasidarė dievu jiems. Tai pasklido po visą pasaulį, kai Jis numirė, štai ir viskas".

<sup>21</sup> Aš pagalvojau: "Koks tu melagis!" Ir tuomet pasukau, kaip tik pereidamas Greimo gatvę. Aš tariu: "Šėtone, tu, kuris kalbi mano sąmonei, norėčiau tavęs paklausti kelių dalykų. Kas buvo tas, apie kurį žydų pranašai kalbėjo, jog ateis? Kas buvo pateptasis Mesijas? Kas buvo ant tų žmonių, kurie iš anksto matė Jį ir papasakojo Jo gyvenimą tūkstančiai metų prieš Jam čia pasirodant? Kas taip tiksliai visa tai numatė? O kai Jis atėjo,

jie kalbėjo: 'Jis buvo priskirtas prie nusidėjėlių', ir tikrai taip buvo. 'Jis buvo sužeistas dėl mūsų nusikaltimų', taip ir buvo. 'Jam paruošė kapą su turtingais, bet Jis prisikels trečiąją dieną', ir Jis prisikėlė. Ir tada Jis pažadėjo Šventąją Dvasią ir aš Ją gavau. Todėl gali nešdintis nuo Jos, nes tai parašyta Žodyje, o kiekvienas Žodis yra teisingas". Tada jis pasitraukė. Tik parodyk jam Žodį ir tai jį įveikia. Jis negali išsilaikyti prieš Žodį, nes Jis yra įkvėptas.

Ši vakarą pradėkime skaityti iš 7-to Darbų Knygos skyriaus.

*Tada vyriausiasis kunigas paklausė: "Ar tikrai taip yra?"*

*O jis prabilo: "Vyrai ir broliai, ir tėve, paklausykite! Šlovės Dievas apsireiškė mūsų tėvui Abraomui, kai jis buvo Mesopotamijoje, kai jis dar nebuvo persikėlęs į Charaną,*

*Ir pasakė jam: 'Išeik iš savo krašto, nuo savo giminių, ir keliauk į šalį, kurią aš tau parodysiu'.*

*Tada jis paliko chaldėjų kraštą ir apsigyveno Charane. Iš ten, jo tėvui mirus, jis atvedė jį į šitą šalį, kurioje jūs dabar gyvenate.*

*Bet čia jam nedavė paveldėti nė pėdos žemės, tik pažadėjo ją atiduoti jo ir jo palikuonių [Anglų k. "sėklos"—Vert.] nuosavybėn, nors jis dar buvo bevaikis.*

*... Tokiu būdu Dievas pasakė, kad jo palikuonys gyvens kaip ateiviai svetimoje žemėje ir keturis šimtus metų bus pavergti ir skriaudžiami.*

*Tačiau aš nuteisiu tautą, kuriai jie vergaus,—sako Dievas,—tada jie išeis ir tarnaus man šiame krašte'.*

*Ir tuomet jis davė jam apipjaustymo sandorą. Tada Abraomui gimė Izaokas, kurį jis apipjaustė aštuntąją dieną. Izaokui gimė Jokūbas, o Jokūbui gimė dvylika patriarchų".*

<sup>22</sup> Šioje vietoje norėtume paliesti tą temą, kuri, mano manymu, šiandien yra svarbi. . . *Kas yra Šventoji Dvasia?* Kas Tai yra? Taigi, priežastis, dėl kurios šias temas aš taip surikiavau, yra ta, kad jūs negalite ateiti ir gauti Šventąją Dvasią, jei nežinote, kas Tai yra. Ir negalite priimti Jos, jei žinote, kas Tai yra, bet jei nepatikėsite, jog Ji jums duota, kad Ji yra jums. Ir tuomet jūs nežinosite, ar gavote Ją, ar ne, kol nežinosite, kokius Ji duoda rezultatus. Taigi, jei jūs žinosite, kas Ji yra ir kam Ji yra, ir koki poveikį Ji daro, kai ateina, tuomet žinosite, ką gavote, kai Ją gausite. Suprantate? Tai viską išspręs.

<sup>23</sup> Kaip šiandien kalbėjau su mūsų Broliu Jeffriesu, jis pasakė: "Norėčiau būti ši vakarą surinkime, bet būsiu čia rytojais vakarą". Jis nežinojo, kad bus surinkimas, nes mes to nepaskelbėme; štai čia. Kai kurie. . . Broliu Leo bei kiti parašė

kai kuriems mūsų nevietiniams draugams ir pranešė. Na, nes mes neturime vietos.

<sup>24</sup> Taigi aš pasakiau: “Broli Jeffriesai, jei nusiųstumei mane įjungti kokį savo naftos gręžinį, ir aš nieko apie tai nežinočiau, ko gero, aš jį susprogdinčiau. Aš galiu įjungti ne tą mygtuką ar užvesti ne tą variklį. Prieš tai padarydamas aš turėčiau sužinoti, kaip tai daryti”.

Lygiai taip yra gaunant Šventąją Dvasią. Tu turi žinoti, ko ateini ir kaip Ją gauti, ir kas Ji yra.

Na, pirmiausia, Šventoji Dvasia buvo pažadėta.

<sup>25</sup> Mes galėtume dešimt savaitių kalbėti ir nė... paliestume tik kraštelį šios temos—kas yra Šventoji Dvasia. Bet pirmiausia noriu, jog kiekvieną vakarą apmestume tai bendrais broūžais, o kitą vakarą žiūrėsime, ar bus klausimų.

<sup>26</sup> Kiek čia esančiųjų negavo Šventosios Dvasios, nebuvo krikštyti Šventąją Dvasią? Pakelkite rankas; tie, kurie žinote, jog negavote. Tik pažvelkite į tas rankas.

Dabar noriu apie Tai pakalbėti, apie Šventąją Dvasią kaip ženklą, nes Ji yra ženklas. Mes suprantame, kad visi pažadai yra mums duoti... Abraomas buvo pažado tėvas, nes Dievas davė pažadą Abraomui ir jo Palikuoniui. Pažadas buvo duotas “Abraomui ir jo Palikuoniui”. Ir šis ženklas yra sandoros žmonėms.

<sup>27</sup> Na yra didžiulis skirtumas tarp paprasto Krikščionio ir Šventąją Dvasią pripildyto Krikščionio. Dabar mes tai paimsime iš Rašto ir tiksliai patalpinsime Rašte. Pirmiausia yra Krikščionis, išpažįstantis, jog yra Krikščionis. Tačiau jei tas Krikščionis dar nebuvo pripildytas Šventąją Dvasią, jis dar tik besiformuojantis Krikščionis. Suprantate? Jis išpažįsta, jog tiki Tuo; Jis dėl To darbuojasi, tačiau Dievas dar jam nedavė tos Dvasios, Šventosios Dvasios. Jis dar nepasiekė to tikslo su Dievu, kad Dievas tai pripažintų.

<sup>28</sup> Nes Dievas sudarė sandorą su Abraomu po to, kai Jis pašaukė Abraomą, tai yra tikinčiojo pašaukimo šiandieną simbolis.

Jis pašaukė Abraomą, ir Abraomas paliko savo kraštą, ir nukeliavo į svetimą šalį, kad gyventų tarp svetimų žmonių, tai buvo simbolis kada Dievas pašaukia žmogų, kad jis baigtų savo niekšybes, atgailautų už nuodėmę. Tuomet jis nususuka nuo tos draugijos, kurioje buvo, kad gyventų naujoje draugijoje, tarp kitokių žmonių.

Ir po to, kai Dievas pamatė, kad Abraomas ištikimas pažadui, kurį jam davė Dievas, jog jis susilauks vaiko ir kad per tą vaiką bus palaiminta visa žemė, tuomet Dievas patvirtino jo tikėjimą, duodamas jam ženklą, ir tas ženklas

buvo apipjaustymas. O apipjaustymas yra Šventosios Dvasios simbolis.

<sup>29</sup> Tai yra kitose šio ką tik mūsų perskaityto skyriaus eilutėse, jei norite pasižymėti. Ir . . . Steponas pasakė 51-oje eilutėje:

*Jūs, kietasprandžiai . . . neapipjaustytomis širdimis ir ausimis! Jūs, kaip ir jūsų tėvai, visuomet priešinatės Šventajai Dvasiai.*

<sup>30</sup> Apipjaustymas yra Šventosios Dvasios simbolis. O Dievas davė Abraomui apipjaustymo ženklą po to, kai jis priėmė Dievą Jo pažadu ir iškeliaavo į nežinomą kraštą. Suprantate? Tai buvo ženklas.

Ir visi jo vaikai, jo palikuonys po jo turėjo turėti tą ženklą savo kūne, nes tai buvo atskiriantis ženklas. Jis buvo tam, kad atskirtų juos nuo kitų žmonių, apipjaustymo ženklas.

<sup>31</sup> Jį Dievas ir šiandien naudoja. Tai širdies apipjaustymo ženklas, Šventoji Dvasia, kuri Dievo Bažnyčią atskiria kaip Bažnyčią nuo visų kitų mokymų, tikėjimų ir denominacijų. Jie yra visokių rūšių denominacijose, bet vis dėlto jie yra atskirti žmonės. Leiskite man pasikalbėti su žmogumi dvi minutes ir aš pasakysiu, ar jis gavo Šventąją Dvasią ar ne; lygiai tą patį galite ir jūs. Ji atskiria juos. Tai žymė. Tai ženklas. Ir Šventoji Dvasia yra ženklas. Ir tai yra . . .

Vaikas, kuris Senajame Testamente atsisakydavo apipjaustymo, o tai rodė į Šventąją Dvasią, būdavo atskirtas nuo tautos. Jis nebegalėdavo bendrauti su bendruomene, jei atsisakydavo apipjaustymo.

Dabar pritaikykime šį pavyzdį šiandienai. Žmogus, atsisakantis priimti Šventosios Dvasios krikštą, negali bendrauti su tais, kurie turi Šventąją Dvasią. Tu tiesiog negali to daryti. Tokia turi būti tavo prigimtis. Kaip, tai yra . . .

<sup>32</sup> Mano motina sakydavo: “Paukščiai pagal plunksnas sulekia”. Tai sena patarlė, bet teisinga. Nepamatysi drauge balandžių ir varnų. Skiriasi jų maistas. Skiriasi jų įpročiai. Jų norai skirtingi.

Lygiai taip pat yra pasauliui ir Krikščioniui, kai buvai *apipjaustytas* Šventosios Dvasios, kas reiškia “nupjauti kūno”.

<sup>33</sup> Apipjaustymas tegali būti atliekamas vyrui. Bet jei moteris ištekejusi už vyro, ji yra jo dalis, ji apipjaustyta su juo. Prisiminkite, Timotiejui, Joje pasakyta: “Bet ji bus išgelbėta, gimdydama vaikus, jei jie išlaikys tikėjimą, šventumą ir susilaikymą”.

<sup>34</sup> Taigi apipjaustymas. Jūs žnote, kai . . . Sara susijuokė palapinėje dėl Angelo atneštos žinios, kai Jis pasakė: “Abraomai”,—nė nežinodamas, kas jis, svetimšalis,—“kur tavo žmona Sara?” Iš kur Jis žinojo, kad jis turi žmoną?

<sup>35</sup> Kaip Jėzus pasakė: “Kaip buvo Loto dienomis, taip bus žmogaus Sūnui ateinant”. Atminkite, tie ženklai nebuvo daromi Sodomoje ir Gomoroje, pasaulyje, tarp religingųjų. Bet tai buvo Išrinktiesiems, iššauktiesiems. O Abraomas buvo iššauktasis. O žodis *bažnyčia* reiškia “iššauktas; atskirtas”, kaip Abraomas atsiskyrė ir buvo apipjaustytas.

O paskui, kai Sara juokėsi iš Angelo žinios, Dievas būtų užmušęs ją vietoje; bet Jis negalėjo paliesti Saros, nepaliesdamas Abraomo, nes jie buvo viena. Ji buvo jo dalis. “Jūs jau nebe du, o viena”.

<sup>36</sup> Taigi, apipjaustymas, Šventoji Dvasia šiandien apipjausto širdį. Ir tai yra ženklas, duotas ženklas.

Kažkas neseniai pasakė. . . Aš tiktai pakartosiu, ne kaip juokelį. Nes tai tiesa, bet skamba kaip juokelis. Kaip dažnai sakydavau, jog tai ne vieta juokeliams. Bet vakarinėje pakrantėje, kur mes ką tik buvojome, buvo toks vokietis. Jis priėmė Šventąją Dvasią. Jis ėjo gatve, šiek tiek paėjęs, pakeldavo rankas ir kalbėdavo kalbomis. Jis bėgiojo, šokinėjo ir šukavo. Ir darbe jis taip pat elgėsi, jo viršininkas paklausė: “Kurgi tu buvai?” Man—man patinka tos vietos, kur pabuvoji. Jis pasakė: “Tu jau buvai su tais pakvaišėliais”.

Jis tarė: “Jūs manote, jog jie pakvaišėliai?”

Jis atsakė: “Žinoma, kad jie tokie yra”.

<sup>37</sup> Jis sušuko: “Ką gi, šlovė Viešpačiui už pakvaišėlius!” Ir jis tarė: “Žinote ką? Veržlės [Anglų k. tas pats žodis kaip ir “pakvaišėliai”—Vert.] vaidina didelį vaidmenį”. Jis pasakė: “Pavyzdžiui, jei iš automobilio išimsite visas veržles, iš jo teliks tik laužo krūva”. Taigi tai visai netoli tiesos.

<sup>38</sup> Kai Šventoji Dvasia nužengia ant tavęs, tu tampa visai kitoks, šio pasaulio protas tavęs nemėgsta, jie yra prieš tave ir visiškai nenori su tavimi turėti nieko bendra. Tu gimęs kitokiame Pasaulyje. Tu tiek pat svetimas, būsi dešimt kartų svetimesnis, nei nuėjęs į tolimiausią Afrikos džiunglių kampelį. Tu esi kitoks, kai nusileidžia Šventoji Dvasia, ir Tai yra ženklas. Tai žymė tarp žmonių.

<sup>39</sup> Na jūs sakote: “Taigi, Broli Branhamai, tas apipjaustymo ženklas buvo duotas Abraomui?” Teisybė. “Ir jo palikuonims?” Taip.

<sup>40</sup> Gerai, dabar mes atsiversime Galatams 3-čią skyrių 29-tą eilutę ir pasižiūrėsime, kaip tai gali liesti mus. Galatams 3:29, ir pasižiūrėsime, kaip apipjaustymas gali liesti pagonis, jei mes esame pagonys; kokie esame pagal natūralų gimimą.

Na pirmiausia, norėčiau perskaityti 16-tą eilutę.

Pažadas *buvo duotas Abraomui ir jo palikuoniui*. (Abraomui ir jo palikuoniui!) *Jis* nesakė “*ir palikuonims*”, . . .



Tiesiog bet kas...sako: “O, aš taip pat esu Abraomo palikuonis”. Ne. “Palikuoniui”, Abraomo Palikuoniui!

... Ne *palikuonims, daugeliui, bet kaip apie vieną: “ir jiems... ir tavo palikuoniui”, kuris yra Kristus.*

<sup>41</sup> Kristus buvo Abraomo Palikuonis. Ar tikite tu? [Tikintieji: “Amen”—Red.] Gerai, dabar imkime 28-tą ir 29-tą eilutę.

*Nebėra nei žydo, nei graiko; nebėra nei vergo, nei laisvojo; nebėra nei vyro, nei moters: visi mes esame viena Kristuje Jėzuje.*

*O jeigu esate Kristaus, tai esate Abraomo palikuonys ir paveldėtojai pagal pažadą.*

Kaip mes tampame “Abraomo Palikuonių”? Būdami Kristuje, tuomet mes esame Abraomo Palikuonis. O kas gi buvo Abraomo Palikuonis? Galime imti Romiečiams 4 ir kitas vietas.

Abraomas gavo pažadą, kai nebuvo apipjaustytas. Tam, kad būtų parodyta, jog apipjaustymas tebuvo simbolis, jis gavo pažadą *prieš* apipjaustymą. Ir tai buvo jo tikėjimo, kokį turėjo prieš apipjaustymą, pripažinimo simbolis.

<sup>42</sup> Na, o kai mes esame Kristuje, mes tampame Abraomo Palikuonių ir esame paveldėtojai su Kristumi, todėl nesvarbu, kas mes esame, žydai ar pagonys.

O “Abraomo Palikuonis”, Abraomo Palikuonis turi tikėjimą Abraomo, kuris priima Dievą pagal Jo Žodį. Nepaisant, koks Jis atrodo juokingas, kaip neįprastai tu elgiesi, kokį keistą Jis tave padaro, tu priimi Dievą pagal Jo Žodį, nieko nepaisant.

<sup>43</sup> Abraomas, būdamas septyniasdešimt penkerių metų, o Sara—šešiasdešimt penkerių, priėmė Dievą pagal Jo Žodį ir nekalbėjo nieko prieš Jį, nors to dar ir nebuvo. Ką, jūsų manymu, galvojo gydytojai anomis dienomis? Ką, jūsų manymu, galvojo žmonės, kai matė seną žmogų septyniasdešimt penkerių metų, vaikstantį ir šlovinantį Dievą už tai, kad “turės vaiką” iš savo žmonos, o jai esant šešiasdešimt penkerių metų, po menopauzės praėjus maždaug dvidešimt penkeriems metams? Bet, jūs matote, Abraomo tikėjimas priverčia jus elgtis keistai.

<sup>44</sup> Ir kai tave apipjausto Šventoji Dvasia, Ji daro tau tą patį. Ji priverčia tave daryti tai, ko ir nemanei. Ji priverčia tave priimti Dievo pažadą ir tikėti Dievu.

<sup>45</sup> Na Ji taipogi, be to, kad yra pažadas ir ženklas, Ji taipogi yra ir antspaudas. Dabar, jei atsiversite su manimi Romiečiams. Pirmiausia noriu, jog drauge su manimi atsiverstumėte Efeziečiams 4:30 ir perskaitykime tai. Štai kas pasakyta Efeziečiams 4:30.

Na jūs girdėjote, kaip daugelis žmonių antspaudais vadina įvairius dalykus. “Jei eisite į bažnyčia, turėsite bažnyčios antspaudą”. O kai kurie žmonės kalba: “Laikymasis tam tikros

dienos, sabato, štai—štai kas yra Dievo antspaudas”. Kai kurie sako: “Jei mes tampame tam tikros denominacijos nariai, tuomet mes užantspauduojami Dievo Karalystei”.

<sup>46</sup> Taigi, Biblijoje pasakyta: “Tegu kiekvieno žmogaus žodis būna melas, o Dievo—Tiesa”. Dabar, Efeziečiams 4:30 šitaip skaitome:

*Ir neliūdinkite šventos Dievo Dvasios, kuria esate užantspauduoti atpirkimo dienai.*

<sup>47</sup> Dabar imsiu tai šiek tiek kiekčiau, išdėstysiu. Įstatymininkai broliai, truputėlį pasėdėkite ramiai. Suprantate? Ar atkreipėte dėmesį, kiek trunka tas antspaudas? Ne iki kito prabudimo, ne iki kito karto, kai nutinka kažkas negera. “Iki jūsų atpirkimo dienos”, štai kiek esate užantspauduoti. “Iki jūsų atpirkimo dienos”, kai esate atpirkti, kad būtumėte su Dievu, štai kiek Šventoji Dvasia būna užantspaudavusi jus. Ne nuo prabudimo iki prabudimo; bet nuo Amžinybės iki Amžinybės esate užantspauduoti Šventąja Dvasia.

Štai kas yra Šventoji Dvasia, Tai Dievo antspaudas, kai Jis įgyja . . . jūs įgyjate malonę Jo akyse, ir Jis myli jus, ir Jis tiki jumis, ir Jis išpaudžia Savo antspaudą jumyse. Kas gi yra antspaudas? Na *antspaudas* pažymi ar reiškia “užbaigtą darbą”. Amen. Dievas išgelbėjo jus, pašventino jus, apvalė jus, jūs įgijote palankumą, užantspaudavo jus. Jis užbaigė. Jūs esate Jo gaminyš iki atpirkimo dienos. *Užantspauduotas*—tai “užbaigtas reikalas”.

Kas yra Šventoji Dvasia? Tai ženklas. Mes šito imsimės šiek tiek vėliau, kitame Pamoksle, dėl ženklo, apie kurį kalbėjo Paulius. Kalbos buvo ženklas tikintiesiems . . . ar netikintiems.

<sup>48</sup> Na pažvelkite, bet čia Šventoji Dvasia yra ženklas. Noriu pasakyti . . . Ir Šventoji Dvasia yra antspaudas. Tai ženklas, kurį Dievas davė Savo išrinktiesiems vaikams. Jį atstumti—rieškia būti atskirtam nuo tautos; o Jį priimti—reiškia baigti su pasauliu bei visais pasaulio reikalais, ir tapti gaminiu, ant kurio Dievas išpaudė patvirtinimo antspaudą.

<sup>49</sup> Dirbau geležinkelyje su Harriu Waterberriu ir eidavome pakrauti vagonų. Mano brolis Dokas stovėdavo tenai ir padėdavo pakrauti vagonus. Kai vagonas pakrautas, inspektorius patikrina tą vagoną ir jei suranda kažką palaidą, kas gali nukristi ir sudužti ar kas gali nugriūti; jis neužantspauduos to vagono, kol vagonas nebus visiškai pakrautas, kol nebus taip užpildytas ir kol nebus visur tvarka, kad važiuojant nejudėtų ir nesugadintų viduje esančių produktų.

<sup>50</sup> Štai dėl ko mes neužantspauduoti taip tvirtai; pas mus pernelyg daug atsipalaidavusių dalykų. Kai eina Inspektorius, tikrindamas jūsų gyvenimą, žiūrėdamas, ar nėra atsipalaidavusio kokio nors dalykėlio, ar neatsipalaidavo kas nors jūsų maldos gyvenime, ar neatsipalaidavo kas nors

charakteryje, ar neatsipalaidavo liežuvėlis, kalbantis apie kitus,—Jis niekuomet neužantspauduos vagono. Kokie nors negeri įpročiai, kokie nors bjaurūs dalykėliai, kokios nors vulgarios mintys,—Jis negalės užantspauduoti vagono.

Bet kai Jis randa viską savo vietose, tas Inspektorius, tuomet Jis tai užantspauduoja. Teneišdrįsta kas nors nuplėšti tą antspaudą, kol vagonas nepasiekė tikslo, kuriam jis buvo užantspauduotas! Va taip. “Neliesk Mano pateptųjų; nekenk Mano pranašams. Nes sakau tau: jau geriau tau būtų užkabintas girnų akmuo ant kaklo ir tu būtumei paskandintas jūros gelmėse, nei pamėgintumei nors kiek nuskriausti ar susilpninti mažiausią iš tų, kurie buvo užantspauduoti”. Jūs suprantate, ką tai reiškia?

<sup>51</sup> Štai kas yra Šventoji Dvasia. Tai jūsų garantija. Tai jūsų apsauga. Tai jūsų liudytojas. Tai jūsų antspaudas. Tai jūsų ženklas: “Aš einu į Dangų. Nesvarbu, ką velnias sako! Aš einu į Dangų. Kodėl? Jis užantspaudavo mane. Jis man Tai suteikė. Jis užantspaudavo mane Jo Karalystei ir aš einu į Šlovę! Tegu vėjai užauja, tegu šėtonas daro, ką nori. Dievas užantspaudavo mane iki mano atpirkimo dienos”. Amen! Štai kas yra Šventoji Dvasia. O, tau turi Jos trukti. Aš negaliu eiti be Jos. Tiek daug galima čia kalbėti, bet esu tikras, jog jūs žinote, apie ką aš kalbu.

<sup>52</sup> Dabar taip pat minutėlei atsiverskime Jono 14. Aš taip myliu Žodį! Tai yra Tiesa.

<sup>53</sup> Na, Dievo Dvasia, Šventoji Dvasia, kas yra Šventoji Dvasia? Tai Kristaus Dvasia jumyse. Dabar, prieš skaitant, norėčiau šiek tiek pakomentuoti. Kas yra Šventoji Dvasia? Tai antspaudas. Kas yra Šventoji Dvasia? Tai sandora. Kas yra Šventoji Dvasia? Tai ženklas. Kas tuomet yra ta Šventoji Dvasia? Tai . . . Jėzaus Kristaus Dvasia jumyse. Suprantate? “Dar valandėlė”,—sakė Jėzus,—“ir pasaulis Manęs nebematys; o jūs Mane matysite, nes Aš būsiu su jumis, netgi jumyse iki pasaulio pabaigos”. Dievo Dvasia yra Jo Bažnyčioje!

<sup>54</sup> Kodėl? Dėl ko Jis tai padarė? Tai šiek tiek liečia rytdienos vakaro temą. Bet kodėl gi Jis tai padarė? Kodėl Jis, kodėl Šventoji Dvasia . . . Dėl ko, dėl ko atėjo Ji? Dėl ko Ji įėjo į jus, dėl ko Ji įėjo į mane? Kad toliau tęstų Dievo darbus.

<sup>55</sup> “Aš visuomet darau tai, kas patinka Mano Tėvui. Ateinu vykdyti ne Savo valios, bet Tėvo, atsiuntusio Mane. Ir Tėvas, kuris atsiuntė Mane, yra su Manimi; ir kaip Mano Tėvas atsiuntė Mane, taip ir Aš jus siunčiu”. O, tai bent! [Brolis Branhamas dukart suploja rankomis—Red.] Tėvas atsiuntė Jį, įėjo į Jį. Tėvas, kuris atsiuntė Jėzų, įėjo į Jį, veikė per Jį.

Jėzus, kuris siunčia jus, eina su jumis ir yra jumyse. Ir jeigu ta Dvasia, gyvenanti Jėzuje Kristuje, vertė Jį veikti ir elgtis taip, kaip veikė Jis, tuomet jau jūs turite bendrą supratimą apie tai, kaip Ji veiks, kai bus jumyse, nes tas Gyvenimas negali

pasikeisti. Jis eis iš vieno kūno į kitą, bet Jis negali pakeisti Savo prigimties, nes Jis yra Dievas.

<sup>56</sup> Dabar perskaitykime šiek tiek iš Jono 14, pradėsime nuo 10-tos eilutės.

*Ar tiki . . . kad aš esu Tėve ir Tėvas manyje? Darbus . . . Žodžius, kuriuos aš jums kalbu, ne iš savęs kalbu; Tėvas, esantis manyje—jis daro darbus. (Apmąstykite tai dabar.)*

*Tikėkite manimi, kad aš esu Tėve ir Tėvas manyje, arba tikėkite mane dėl pačių darbų!*

*Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas mane tiki, darbus, kuriuos aš darau, ir jis . . . taip pat, ir dar už juos didesnių darys, nes aš einu pas savo Tėvą.*

Argi nematote? Matote, kaip Jis čia pasakė? Dabar žiūrėkite, kaip išeina. Perskaitysiu šiek tiek toliau. Perskaitysime maždaug iki 20-tos eilutės. “Ir ko tik prašysite . . .” Pasižiūrėkime, emiau . . . Taip. M-hm. Gerai.

*Ir ko tik prašysite mano vardu, aš padarysiu, kad Tėvas būtų pašlovintas Sūnuje.*

*Ko tik prašysite mano vardu, Aš padarysiu.*

*Jei mylite mane, laikykitės mano įsakymų.*

*Ir aš paprašysiu Tėvą, (dabar žiūrėkite), ir jis duos jums kitą Guodėją, kad jis liktų su jumis per amžius;*

*Tiesos Dvasią, kurios pasaulis neįstengia priimti, nes jos nemato ir nepažįsta. O jūs ją pažįstate, nes ji yra su jumis ir bus jumoje.*

<sup>57</sup> Kas tuomet yra ta Dvasia? Kas yra Šventoji Dvasia? Tai Kristus jumoje. Guodėjas, štai kas Šventoji Dvasia. “O kai ateis Guodėjas, Jis darys tą patį, ką ir Aš dariau, kai Guodėjas buvo Manyje. Aš paprašysiu Tėvą ir Jis duos jums šį Guodėją. Jūs pažįstate Guodėją. Pasaulis Jo nepažįsta, niekuomet nepažinos. Bet jūs Jį pažįstate, nes dabar Jis su jumis”,—sako Jėzus,—“bet Jis bus jumoje”. Štai kas, tai Guodėjas, “bus jumoje”.

*Nepaliksiu jūsų nepaguostų—aš ateisiu pas jus.*

“Aš ne . . .” Taigi tai Guodėjas, Kristus. Štai kas yra Šventoji Dvasia—tai Kristus.

*Dar valandėlė, ir pasaulis manęs nebematys; o jūs mane matysite, nes aš gyvenu, jūs . . . taip pat gyvensite.*

<sup>58</sup> O, mes galėtume tęsti ir tęsti; kad jūs suprastumėte. Kas Jis yra? Jis yra antspaudas. Jis yra ženklas. Jis yra Guodėjas. Matote visa tai, kas Jis? Abraomo Palikuonis Tai paveldės.

<sup>59</sup> Dabar taip pat išsiaiškinkime . . . kas dar yra Guodėjas. Atsiverskime Pirmąjį Jono 16:7, pasižiūrėkime, ar Jis kartais nėra taip pat ir Užtarėjas [Anglų k. *Advokatas*—Vert.]. Jūs

žinote, kas yra advokatas, jis gina. Mes turime Užtarėją. Mes tai žinome. Pirmas Jono 16-tas skyrius. . . O, minutėlę, atleiskite. Švento Jono, tai yra, 16:7. Atleiskite. Man tikrai gaila, aš ne taip pasakiau. Ne taip perskaičiau iš savo. . . yra 16:7.

*Bet sakau jums tiesą: jums geriau, kad aš išeinu, nes jei neišeičiau, pas jus neateitų Guodėjas, o nuėjęs jį jums atsiųsiu.*

*Atėjęs jis įtikins pasaulį dėl nuodėmės, dėl teisumo ir teismo:*

*Dėl nuodėmės, —kad netiki manimi.*

*Dėl teisumo, —kad aš pas savo Tėvą einu, ir jūs manęs daugiau nebematysite.*

*Dėl teismo, —kad šio pasaulio kunigaikštis yra nuteistas.*

<sup>60</sup> Tai bent! Na o apie Užtarėją galime rasti Pirmajame Jono 2:12. Dabar perskaitykime, tik minutėlę, Pirmąjį Jono 2:12. Atsiprašau, Pirmas Jono. . . 1 ir 2, šitaip. Turiu užsirašęs: Pirmas Jono 2:1 ir 2.

*Mano vaikeliai, rašau jums tai, kad jūs nenusidėtumėte. O jei kuris nusidėtų, tai mes turime užtarėją pas Tėvą, teisųjį Jėzų Kristų.*

Kas yra Užtarėjas? Teisusis Jėzus Kristus.

*Jis—jis yra permaldavimas už mūsų nuodėmes, ir ne tik mūsų, bet ir už viso pasaulio.*

<sup>61</sup> Kas yra Šventoji Dvasia? Tai Užtarėjas. Ką daro. . . Kas yra Užtarėjas? Ką Jis daro? Užtaria. Jis gailingas. Jis, Jis užima tavo vietą. Jis, Jis padaro tai, ko tu negali. Jis, Jis yra—Jis yra permaldavimas už tavo nuodėmes. Jis yra tavo teisumas. Jis yra tavo išgijimas. Jis yra tavo Gyvenimas. Jis yra tavo prisikėlimas. Jis yra viskas, ką Dievas tau turi. Jis yra Užtarėjas.

<sup>62</sup> Galėtume detalizuoti ir analizuoti tai, kaip Jis—Jis užtaria mūsų nemokšiskumą. Kartais, kai. . . mes gauname Šventąją Dvasią, mes nemokšiskai kažkur suabejojame. Tenai yra Šventoji Dvasia, kad mus užtartų. Ji yra mūsų Užtarėjas. Ji gina mūsų. . . Ji yra mūsų Advokatas. Ji stovi tenai ir gina mus. Ne mes save giname, nes Šventoji Dvasia mumyse gina mus. Šventoji Dvasia pasako ir kartais tokiais žodžiais, kurių tu negali suprasti, bet Ji mus užtaria. Štai kas yra Šventoji Dvasia.

<sup>63</sup> Kai įeinu kažkur, aš—aš einu kaip mažas vaikas; jūs vaikštote kaip mažutėliai. Mes, mes vaikstome tamsiame pasaulyje, pilname priešų, pilname nuodėmės, pilname žabangų, pilname visko.

Jūs sakote: “O, aš bijausi. Aš bijausi gyventi Krikščionišką gyvenimą. Aš, aš bijausi daryti *šitaip*. Aš bijausi, kad padarysiu *šitaip*”.

Nesibijokite. Mes turime Užtarėją. Amen. O, Jis mus gina. Jis yra mumyse ir Jis mus užtaria. Šventoji Dvasia nuolatos, nuolatos gina mus, visą laiką. Ji yra mūsų Užtarėjas. O, kokie mes dėkingi Dievui už tai!

<sup>64</sup> Antspaudas, ženklas, Gyvenimo Dvasia, Dangaus Dievas, Guodėjas, Gyvenimas, Užtarėjas. Kas Jis? O, tai bent! Mes galėtume valandas kalbėti apie tai.

<sup>65</sup> Dabar trumpam imsime ką kita. Taigi mes dabar paklausime. . .

Pažadėtas mums paskutinėmis dienomis! Tas Užtarėjas, antspaudas, pažadas, viskas, ką mes ši vakarą kalbėjome apie Jį, dar dešimt tūkstančių kartų daugiau, Tai mums buvo pažadėta paskutinę dieną.

Jie To neturėjo aną dieną. Jie tiesiog savo kūne turėjo antspaudą kaip žymę ir ženklą, tikėdami, jog Tai ateis, ir jie vaikščiojo įstatymo šešėlyje. Ir jų kūnai buvo apipjaustyti.

<sup>66</sup> Šiandien mes nevaikštome įstatymo šešėlyje. Mes vaikštome prisikėlimo jėgoje. Mes vaikštome jėgoje Dvasios, Kuri yra mūsų tikrasis antspaudas, mūsų tikrasis Užtarėjas, mūsų tikrasis Guodėjas, mūsų tikrasis ženklas, kad mes atgimėme iš Aukšto; keisti, savotiški žmonės, keistai besielgiantys, priimančys Dievą pagal Jo Žodį, visa kita vadinantys neteisinga. Dievo Žodis teisingas. Tai yra. . . O, tai bent! Štai kas yra Šventoji Dvasia.

<sup>67</sup> Ar jums Jos reikia? Argi nenorėtumėte Ją turėti? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Pasižiūrėkime, ar Ji nebuvo pažadėta.

Grįžkime prie Izaijo, į Izaijo Knygą. Imkime 28-tą Izaijo skyrių. Dabar imsime Izaijo 28 ir pradėsime. . . Imkime 8-tą eilutę, pasižiūrėkime, ką sakė Izaijas, septynis šimtus dvylika metų prieš Jai ateinant.

<sup>68</sup> Mes galėtume daug ką pasakyti apie tai, grįžti, toli grįžti, bet mes pradėsime štai čia ir pasižiūrėsime, ar Ji nebuvo pažadėta Bažnyčiai. Kokią dieną Ji turėjo ateiti? Paskutinėmis dienomis, kai vyraus sugedimas. Dabar atminkite, žodžio daugiskaita —“dienomis”, paskutinėmis dviem dienomis, paskutiniais dviem tūkstančiais metų.

Dabar, dabar 8-toji eilutė.

*Visi, visi jų stalai pilni. . . nešvarumu, nėra švarios vietos.*

<sup>69</sup> Apsižvalgykite aplinkui šiandieną, kad įsitikintumėte. Apsižvalgykite ir pasižiūrėkite, ar mes nesame toje dienoje. “Visi stalai!” Taigi jie eina į Viešpaties Vakarienę, ir pirmiausia, iš materialios pusės, ima seną gabalą baltos duonos ar sausainį, laužia ir daro komuniją. Kai tuo tarpu tai turi būti pagaminta Šventosios Dvasios rankomis, turi būti duona be raugo. Kristus nėra nešvarus ir purvinas, o tai Jį simbolizuoja.

<sup>70</sup> Kitas dalykas—jie duoda tai žmonėms, kurie geria, meluoja, vagia, rūko, kramto tabaką, (štai tau!) ir visa kita, priklausydami bažnyčiai. Toli gražu! Jei žmogus priima tai, kai mes tai valgome čia, jis įkvepia ir išgeria sau pasmerkimą, Viešpaties Kūno neišskirdamas. Jei jis negyvena tuo gyvenimu, tai tegu laikosi nuo to atokiai.

O jei jūs to nepriimate, tai rodo, kad jūsų sąžinė kalta. “Tas, kuris nevalgo, neturi dalies su Manimi”,—kalbėjo Jėzus.

<sup>71</sup> Tačiau visi Viešpaties stalai prisipildė nešvarumų. Nebėra švarios vietos. Pažvelkite, ar tai neatspindi šiandienos!

*Ką jis...ką jis pamokys ir kam jis...paaiškins mokymą?...*

*...kas supras mokymą?...kam jis paaiškins mokymą?...*

“Na, dėkui Dievui, kad esu presbiterionas. Aš metodistas. Aš sekmininkas. Aš nazarėnas. Aš šventumo piligrimas”. Tai Dievui nieko nereiškia; tiesiog kitas stalas.

*...ką aš supažindinsiu su mokymu?...*

<sup>72</sup> Koks mokymas: metodistų, baptistų, presbiterionų, sekmininkų? Biblijos Mokymas!

*...ką aš supažindinsiu su mokymu?...*

<sup>73</sup> Iš kur žinosite, jog Tai gavote? Mes imsimės šito penktadienio vakarą. Suprantate?

*...ką aš supažindinsiu su mokymu?... (dabar žiūrėkite) Ką tik nujunkytus kūdikius ir patrauktus nuo krūtinės.*

<sup>74</sup> Vaikučiai sako: “Ką gi, aš einu į bažnyčią, mano mama priklausė šiai bažnyčiai”. Nieko prieš neturiu, mielas broli. Ir suprantu, jog šitai yra įrašoma. Viskas gerai, kad priklausai mamos bažnyčiai. Bet paklausyki, mama vaikščiojo vienoje šviesoje, tu vaikštai kitoje.

<sup>75</sup> Liuteris vaikščiojo vienoje šviesoje; Veslis—kitoje. Veslis vaikščiojo vienoje šviesoje; sekmininkai—kitoje. Bet šiandien mes vaikštome aukščiau. Jei bus kita karta, ji bus virš mūsų.

<sup>76</sup> Tomis ankstyvomis dienomis, kai buvo platu, kelias platus, Liuteris mokė apie išteisinimą tikėjimu. Tai buvo tik tam, kad žmonės pereitų iš katalikybės į protestantizmą, į bendravimą Žodyje. Išteisinimas tikėjimu—tai buvo didelė, plati sritis. Jie ir nepajudėjo iš ten.

<sup>77</sup> Prasadėjo kitas prabudimas, sukeltas Džono Veslio. Tai nupurtė juos iš ten ir atvedė ją prie pašventinimo, paliko... tinkamas, nesuteptas, šventas gyvenimas, pašventintas Dievo Žodžiu, įneša džiaugsmą į širdį. Tai nukratė didelę dalį Liuterio mokymo.

<sup>78</sup> Paskui prasidėjo Sekminės su Šventosios Dvasios krikštu ir dar susiaurino Šventosios Dvasios priėmimu. Štai taip.

Ir dabar pradeda krėsti. Dovanos ir atstatymas, Dievo Dvasia įėjo į Bažnyčią ženklų ir stebuklų visuma ir sukretė Sekmines. Kas tai? Mes esame taip arti Viešpaties Jėzaus Atėjimo, kad ta pati Dvasia, kuri buvo Jame, darbuojasi Bažnyčioje, daro lygiai tą patį, ką darė Jis, kai buvo žemėje. Niekur kitur to nebuvo nuo pat apaštalu laikų iki šio laiko.

Kodėl? Matote, platu; siaurėja, siaurėja, siaurėja. Kas tai? Lygiai kaip jūsų ranka artėja prie šešėlio; negatyvas, negatyvas, negatyvas. Tačiau kas tai? Tai atspindys. Kas buvo Liuteris? Kristaus atspindys. Kas buvo Veslis? Kristaus atspindys.

<sup>79</sup> Pažvelkite, ką tik pasibaigė Bilio Sandžio laikotarpis. Neseniai senasis daktaras Vitnis mokė ten, iš tos katedros, paskutinysis iš senosios mokyklos, numirė maždaug devyniasdešimties, mano manymu. Bilis Sandis anomis dienomis budino nominalias bažnyčias. Jis nieko nebojo; stovėjo tenai ir šaukė: “Visi jūs, metodistai, ženkite į atgailos kelią, pamokslininkai ir visi kiti! Visi jūs, baptistai, ženkite į atgailos kelią! Jūs, presbiterionai!” Jis visai nieko nebojo. Jis buvo tos dienos Bilis Greimas.

<sup>80</sup> Žiūrėkite. Ir tuomet, tuo pačiu metu, kai nominalioje bažnyčioje vyko prabudimas, kas įvyko? “Visoje Evangelijoje” vyko prabudimas. Pasirodė broliai Bosworthai, Smithas Wigglesworthas ir daktaras Priceas, Aimees McPhersonas, visi jie.

Tik paklauskite, vieną naktį numirė Smithas Wigglesworthas. Daktaras Priceas mirė kitą rytą. Po dvidešimt keturių valandų aš žengiau į areną.

<sup>81</sup> Dabar artinasi manoji pabaiga. Pažvelkite į... Jūs daug neišgirsite apie Bilį Greimą. Jūs neišgirsite daug apie Oralą Robertą. Matau, kaip mano surinkimai blanksta. Kas yra? Mes prie pabaigos, kitas amžius.

<sup>82</sup> Kaip pradėjo Bilis Sandis ir kiti? Jie pradėjo iškart po didžiojo Mudžio prabudimo. Kada pradėjo Mudis? Iškart po Nokso prabudimo. Kada pradėjo Noksas? Iškart po Finio prabudimo. Finis po Kalvino, Kalvinas po... Taigi, Veslis, o Veslis po Liuterio. Šitai ejo per laikotarpius. Kai tik vienas prabudimas baigiasi, Dievas sukelia kitą ir duoda daugiau Šviesos; šitai juda pirmyn.

<sup>83</sup> Dabar mes šio laiko pabaigoje. Kiekvienas žmogus savo žemiško sustojimo pabaigoje tikėjosi Kristaus Atėjimo, tačiau jiems dar daug ko reikėjo tikėtis: žydų sugrįžimo, skraidančių lėkščių danguje, viso to, ką mes šiandien matome. Tačiau mes prie pabaigos. Štai čia dabar mes esame. Jie žinojo, jog Bažnyčia turi gauti Jėgą, kuri darys Bažnyčioje tuos pačius Kristaus



darbus, kadangi šešėlis darosi vis sodresnis ir sodresnis, ir jis geriau matomas.

<sup>84</sup> Imkite šešėlį. Kuo toliau šešėlis, tuo jis silpniau matomas. Po kiek laiko šešėlis vis labiau artėja, kol medis ir šešėlis susilieja.

<sup>85</sup> Taigi, Dievo Dvasia veike išteisinimu prie Liuterio; pašventinimas prie Veslio; Šventosios Dvasios krikštas Sekminių metu; ir štai Ji paskutinę dieną, vykdanči ir daranti tą patį, ką Ji darė, kai buvo Kristuje. Kas tai? Bažnyčia ir Kristus tampa Viena.

Ir kai tik Jie susijungs drauge, ta paskutinė grandis, Ji šaukdama kils dangumi. Pakils Veslis, Liuteris ir visi kiti iš tų dienų, “pirmas bus paskutinis, paskutinis bus pirmas”, ir įvyks prisikėlimas.

<sup>86</sup> Mes laiko pabaigoje. Paklauskite, štai ką daro Šventoji Dvasia. Šventoji Dvasia per išteisinimą, suprantate, tiktai nežymus šešėlis, krentantis nuo Jos; Šventoji Dvasia, per pašventinimą, jau siek tiek sodresnis šešėlis, krentantis nuo Jos; Šventoji Dvasia, per Jos krikštą, dar sodresnis šešėlis; dabar Šventoji Dvasia gražina Savo pačios Asmenį čionai, darydama ženklus ir stebuklus, kaip Jis darė pradžioje. Štai tau! Šlovė! Jei ketinate pavadinti mane “šventuoju velenėliu”, tai jau dabar galite pradėti.

<sup>87</sup> Pasiklauskite, broliai, pasiklauskite šito.

*. . . visi jų stalai apvėmti . . . nėra švarios vietos.*

*Ką jis pamokys? . . . ką jis supažindins, paaiškins mokymą? Ką tik nujunkytiems kūdikiams ir patrauktiems nuo krūtinės.*

Ne mažiems kūdikiams; presbiterionų kūdikiams, metodistų kūdikiams, sekmininkų kūdikiams, liuteronų kūdikiams, nazarėnų kūdikiams. Jam reikia to, kas nori pasitraukti nuo krūtinės ir suvalgyti tvirto maisto. Štai:

*Taisyklė po taisyklės, . . . po taisyklės; eilutė po eilutės, . . . po eilutės; čia truputį ir ten truputį.*

*Mikčiojančiomis lūpomis ir kitomis kalbomis kalbėsiu šitai tautai,*

*Kuriai jis sakė: “Tai poilsis, kur gali pailsėti pavarge, tai atgaiva”. Bet jie neklausė.*

<sup>88</sup> Šventoji Dvasia, argi ne taip Ji nusileido Sekminių Dieną, išpranašauta septynis šimtus dvylika metų prieš Jai nusileidžiant! Štai Ji kaip tik taip nusileido Sekminių Dieną.

<sup>89</sup> Kažkas sakė: “Sabato laikymasis”. Aš neatstumiui ir nelaikau nereikšmingos kieno nors bažnyčios ar religijos. Bet kalbėjo: “Sabato diena, Dievo savaitas buvo poilsio diena”.

Čia poilsio diena. [Brolis Branhamas pakelia savo Bibliją.] “Tai poilsis”,—pasakė Jis,—“kur gali pailsėti pavarge”. Va taip.

Amen! “Taisyklė po taisyklės, eilutė po eilutės”. Štai čia yra poilsis. Kas yra Šventoji Dvasia? Poilsis. O!

*Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, ir aš jus atgaivinsiu.*

<sup>90</sup> Kas Jis? Tas, kuris įeina į jus ir suteikia jums ramybę; jūsų ženklas, jūsų Guodėjas; paguosti, pailsėję, užantspauduoti.

<sup>91</sup> Na kaip? Tai ženklas; pasaulis žino, jog kažkas jums nutiko. Kas Tai? Tai Guodėjas. Kas Tai? Antspaudas. Jūs ilsitės. Jūs turite. . . Tai jūsų Užtarėjas. Jeigu jūs, kažkas jums atsitinka, yra kažkas, kad jus iškart užtartų, suprantate, tarpininkauja. Tai Dievo Dvasia, gyvenanti Bažnyčioje, tiksliai išpranašauta, kokia Ji bus, kai ateis. Tai bus nesibaigiantis, Amžinas poilsis.

<sup>92</sup> Dievas sutvėrė pasaulį. Žydams 4-tas skyrius. “Dievas sutvėrė pasaulį ir septintąją dieną ilsėjosi”. Tai tiesa.

Atėjo aštuntoji diena, prie. . . Jis tai davė žydams kaip sandorą, tam tikram laiko tarpui. Teisingai. Bet vieną dieną jie eis ir ilsėsis; sugrįš, pirmoji savaitės diena vėl prasidės, nauja, vėl prasidės. Tai nėra tas poilsis, apie kurį kalbėjo Dievas.

Kai Dievas per šešias dienas sutvėrė pasaulį, kai Jis nuėjo ilsėtis, Jis nuo tada ir ilsisi. Teisingai. Viskas buvo apspręsta. Jis negrįžo aštuntąją dieną ir nepradėjo iš naujo.

<sup>93</sup> Tai buvo tiktai šešėlis. Taigi, tai buvo simbolis, kaip mėnulis saulės atžvilgiu; tačiau kai pakyla saulė, mums nebereikalingas mėnulis. Dabar žiūrėkite, o, Apreiškimo 11: “Moteris, po kurios kojomis mėnulis, o prie galvos saulė”. O, galėtume peržvelgti visą Bibliją nuo pradžios iki galo ir parodyti jums. Suprantate?

<sup>94</sup> Tačiau kas tai? Na Biblijoje pasakyta Žydams 4-tame skyriuje: “Jeigu Jėzus būtų jiems davęs poilsio dieną, Jis būtų po to kalbėjęs apie ją; Jis būtų kalbėjęs apie poilsio dieną”. Apie kurią poilsio dieną Jis kalbėjo?

*Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, ir aš jums duosiu poilsį.*

<sup>95</sup> Mato 11-tas skyrius, 22-a eilutė. . . Pažvelkite, mes randame tai, kai ateiname pas Jį. “Nes tas”,—pasakyta Žydams 4,—“kas įėjo į Jėzaus poilsį, ilsisi nuo savo pasaulietišku darbų, kaip Dievas ilsėjosi po Savų”, kai Jis sutvėrė pasaulį, niekada prie to nesugrįžo. Iki kada? [Brolis Branhamas tris kartus beldžia į katedrą—Red.] Iki kada esate užantspauduoti Šventąja Dvasia? “Iki atpirkimo dienos”. Štai tas poilsis, paguoda, Užtarėjas, antspaudas, Išvaduotojas. O! [Brolis Branhamas suploja rankomis.] Jaučiuosi šiek tiek pakiliai, tai yra jaučiu palaiminimą. O!

<sup>96</sup> “Ar Tai mums pažadėta, Broli Branhamai? Ar tai įrodyta Biblija?”

Gerai, imkimės Joelio, pasižiūrėkime, ką Joelis apie Tai pasakė.

Koks aš dėkingas už palaimintą Dievo Žodį! Ar jums Jis patinka? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Manau, jog jei mes nesiremtume Žodžiu, tai aš nė nežinau, kur mes būtume. Gerai.

Dabar prie Joelio. Atsiverčiame Joelio, 2-ą Joelio skyrių, pradėsime 28-tą eilutę. Joelio 2:28, aštuoni šimtai metų prieš ateinant Kristui, pranašui Dvasioje. Dabar klausykitės.

*Po to aš išliesiu savo dvasios ant kiekvieno kūno; . . . jūsų sūnūs ir jūsų dukterys pranašaus, seniai sapnuos sapnus ir jaunuoliai matys regėjimus.*

*Taip pat ant savo tarnų ir ant savo tarnaičių aš tomis dienomis išliesiu dvasios. . . išliesiu, tomis dienomis savo dvasios.*

*Aš danguje ir žemėje parodysiu stebuklą—kraujo, . . . ugnies bei dūmų stulpų.*

*Saulė pavirs tamsa ir mėnulis—krauju, prieš ateinant didingai ir . . . baisiai VIEŠPATIES dienai.*

*Tada kiekvienas, kuris šauksis VIEŠPATIES vardo, bus išgelbėtas.*

<sup>97</sup> Tai. . . O! Kas? Joelis! Ar pastebėjote? Darbų 2 Petras ėmė tą pačią eilutę. Sakė: “Jūs, Izraelio vyrai, įsiklausykite į mano žodžius. Šitie nėra prisigėrę”, šitie užantspauduoti, paguosti, keisti, paženklinti žmonės. “Jie nėra prisigėrę, kaip jūs manote”,—Darbų 2,—“juk dabar tik trečia dienos valanda. Bet čia išsipildė, kas buvo pasakyta per pranašą Joelį, pasakyta: ‘Paskutinėmis dienomis Aš išliesiu Savo Dvasios kiekvienam kūnui.’”

<sup>98</sup> Kas Tai, kas yra Šventoji Dvasia? Gerai, dabar vėl pasižiūrėkime, pažadėta tikintiesiems, štai kas Ji yra. Taigi, ši Šventoji Dvasia, mes išsiaiškinome, kas Ji yra, minutėlę. Kam Ji pažadėta? Tikintiesiems.

Dabar imkime Luko, 24-tą Luko skyrių, paklauskime, ką Jėzus sakė Savo paskutiniais Žodžiais prieš palikdamas žemę. Luko 24-tas skyrius. O jūs, kurie užsirašote, galite tai pasižymėti, paskui išstudijuosite tai rytoj, kai turėsite daugiau laiko. Taigi Luko 24:49, paklauskite, ką Jėzus kalba. Pabaigoje, kai Jis žengė į Šlovę, užžengimas, štai Žodžiai, kuriuos Jis pasakė Savo mokiniamis.

*. . . štai aš atsiųsiu savo Tėvo pažadą. . .*

Koki pažadą? Antspaudą, ženklą, Guodėją ir visa tai, apie ką mes kalbėjome, tūkstančius kartų daugiau.

*. . . Aš atsiųsiu jums savo Tėvo pažadą. . .*

Koki pažadą? “Ta, apie kuri kalbėjo Izaijas: ‘Mikčiojančiomis lūpomis ir kitomis kalbomis Aš kalbėsiu šitai

tautai'. Aš atsiųsiu jums tą poilsį. Aš atsiųsiu tai, apie ką kalbėjo Joelis, kad: 'Paskutinėmis dienomis,—sako Dievas,—Aš išliesiu ant jūsų Savo Dvasios'. O, Aš jums atsiųsiu ir padarysiu visas tautas, visus žmones, pradėdant nuo Jeruzalės. . . Aš įvesiu į šią sandorą Abraomo palikuonį. Aš užantspauduosiu kiekvieną iš jų. Suprantate, Aš išliesiu Savo Dvasios".

*. . . Aš atsiųsiu jums savo Tėvo pažadą. Jūs pasilikite, reiškia, laukite, Jeruzalės mieste, kol būsite apgauti jėga iš aukštybių.*

<sup>99</sup> Kas tuomet yra Šventoji Dvasia? "Jėga iš Aukštybių!" Ne jėga iš vyskupo, ne jėga iš bažnyčios. Bet: "Jėga iš Aukštybių!"

<sup>100</sup> Kaip ta Jėga atėjo? "Prisijungiant prie bažnyčios"? Kviečiu jus, pasakykite, jei tai tiesa. "Prisijungiant prie bažnyčios, paspaudžiant ranką pamokslininkui"? Ne, pone. Dabar jums, katalikai,—"iškišant liežuvį ir priimant pirmąją komuniją"? Ne, pone.

<sup>101</sup> Kaip Ji ateina, Jėga iš Aukštybių? Paskaitykime šiek tiek toliau. Atsiverskime Darbų 1:8. Tuomet jie buvo susirinę drauge. Taigi jie kalbėjo apie Jėzų, kai buvo susirinę drauge ir paskyrė kitą, kad užimtų Judo vietą. Darbų 1:8.

*Kai ant jūsų nužengs ši Šventoji Dvasia, jūs gausite jėgos. . .*

Ką? "Tapsite Branhamo Maldyklos nariu"? Ne. "Tapsite metodistų bažnyčios, katalikų bažnyčios, presbiterionų bažnyčios nariu"? Ne taip Biblijoje. Tai žmogaus sukurtas mokymas.

"Bet jūs gausite Jėgą po to, kai tapsite pamokslininku"? Ne, pone. "Jūs gausite Jėgą po to, kai gausite humanitarinių mokslų bakalauro laipsnį"? Ne, pone. "Jūs ga- . . . nužengs Jėga po to, kai jūs gausite teologijos daktaro laipsnį"? Ne, pone. "Jūs gausite Jėgą po vandens krikšto"? Ne, pone. "Jūs gausite Jėgą po to, kai priimsite pirmąją komuniją"? Ne, pone. Matote, visa tai—žmogaus sukurti niekai.

<sup>102</sup> Paklauskite, kas pasakyta Biblijoje, ką Jėzus pasakė.

*. . . kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite jėgos, (kas yra Šventoji Dvasia? Jėga) paskui, po to, jūs tapsite liudytojais. . . ("Tik jūs dvylika liudytojai Jeruzalėje?"). . . jūs tapsite mano liudytojais Jeruzalėje, . . . Judėjoje, . . . Samarijoje ir iki tolimiausių žemės kampelių. (Kurie dar nebuvo pasiekti.)*

*Tai pasakęs, . . . tai pasakęs, jiems bežiūrint į jį, jis pakilo aukštyn ir debesis paslėpė. . . nuo jų akių.*

<sup>103</sup> Dabar perverskite puslapį, pasižiūrėkite, kaip išsipildo šios pranašystės.

*Atėjus Sekminių dienai, jie buvo vienoje... jie visi vieningai buvo vienoje vietoje.*

“Ir staiga įėjo pastorius ir...”? Aš nukrypau, ar ne? “Staiga kunigas priėjo prie altoriaus”? Ne.

*Staiga pasigirdo ūžesys...*

Ne paprasčiausias įsivaizdavimas; Tai buvo ūžesys.

“Prie durų priėjo tarnautojas”? “Kunigas, dalinęs komunią, išėjo iš šventos vietos”? Ne, nieko panašaus.

*... iš dangaus pasigirdo ūžesys... (Ne žingsniai)... iš dangaus pasigirdo ūžesys tarsi... pūstų smarkus vėjas (O, tai bent! Ūūūš!...?...)... ir jis pripildė visą namą, kur jie sėdėjo.*

<sup>104</sup> Kas yra Šventoji Dvasia? Štai kur jie gavo Jėgą. Štai kur jie turėjo laukti; štai kas atsitiko, kai jie tai padarė. Visur pranašauta, nuo Pradžios Knygos ir toliau, nuo Abraomo ir toliau; kad Ji nužengs ir kaip Ji nužengs, ir kokios bus pasėkmės. Kas Ji? Pažadėta Bažnyčiai, tikintiesiems.

*... ir pripildė visą namą, kur jie sėdėjo.*

*Jiems pasirodė tarsi liežuviai... ugnies, kurie nusileido ant kiekvieno iš jų.*

*Visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios ir pradėjo kalbėti kitomis kalbomis, kaip Dvasia jiems davė prabilti.*

Na mes šito imsimės penktadienio vakarą. Taip ir paliksime, suprantate.

<sup>105</sup> Kokiu būdu Tai yra? Tai pažadas Bažnyčiai, žinoma, pažadas. Gerai.

<sup>106</sup> Dabar, dabar išsiaiškinsime, iki kada jie buvo užantspauduoti, kai prisipildė? [Tikintieji sako: “Iki atpirkimo dienos”—Red.]

Kiek čia esančiųjų turi Šventąją Dvasią? Pakelkite rankas. Daugiau yra turinčių Šventąją Dvasią nei neturinčių. Mes norime, kad būtume vienu iš mūsų, broli, sese. Kai tu suprasi, kas Ji yra, Ji yra... Tai Dievo Dvasia, gyvenanti tavyje, kad darytų Dievo darbus.

Kai Dievas siųsdavo Savo Dvasios kuriam nors iš Savo tarnų, kuriam nors iš Savo pranašų, kuriam nors iš Savo mokytojų, kuriam nors iš Savo apaštalų, juos visuomet atstumdavo pasaulis. Jie būdavo laikomi pamišėliais, taip buvo kiekviename laikotarpyje. Netgi kai Paulius stovėjo priešais Agripą, jis pasakė: “Būdu, vadinamu erezija...” Kas yra erezija? “Pamišimas”. “Būdu, jų vadinamu erezija, pakvaišėlių grupelė, šitaip aš garbinu mūsų Tėvų Dievą”. [Brolis Branhamas suploja rankomis—Red.] Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, jog

esu vienas iš jų. Taip, pone. Teisingai. Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, jog esu vienas iš jų.

<sup>107</sup> Taigi po to, kai Šventoji Dvasia nužengė ant jų, Ji padarė juos tokius draugiškus, kad net viskas pas juos tapo bendra. Teisingai? Vai vai, kokia bičiulystė! Mes kažkada giedojome tą giesmę: “O, kokia bičiulystė! O, koks Dieviškas džiaugsmas!” Štai taip. Jiems nerūpėjo, švietė saulė ar ne. Jie neprašė lengvo gyvenimo.

“Na aš gausiu Šventąją Dvasią”,—sako man kai kurie,—“p. Branhamai, ar jūs garantuosite, jog aš tapsiu milijonieriumi, ar garantuosite man, kad aš surasiu naftos telkinius, kad surasiu aukso gyslas ir aš—aš...” Matote, žmonės to moko, ir moko melo. Dievas to nežadėjo.

<sup>108</sup> Žmogui, kuris gauna Šventąją Dvasią, nerūpi, prašys išmaldos ar ne. Jam jokio skirtumo. Jis į Dangų einantis tvarinys. Jis ne... Jo čia niekas nebesieja, visiškai. Štai taip. Jam nerūpi. Tegu ateina, tegu išeina, kas bebūtų. Tegu kritikuoja, tegu šaiposi. Netekai prestižo, koks tau skirtumas? Tu kelyje į Slovē! Aleliuja! Tu žiūri į Kristų ir esi savo kelyje. Tau nerūpi, ką šneka pasaulis.

Štai kas yra Šventoji Dvasia. Tai Jėga, Tai antspaudas, Tai Guodėjas, Tai Užtarėjas, Tai ženklas. O, čia tai bent! Tai garantija, kad Dievas tave priėmė.

Kiek užtrukau? Dar turiu aštuonias minutes. Gerai. Leiskite man... Čia turiu užsirašęs daug Rašto vietų. Nemanau, kad man pavyks jas visas aptarti, bet mes—mes padarysime viską, ką galime.

<sup>109</sup> Taigi po to, kai žmogus pripildytas Šventosios Dvasios, galimas dalykas, jog persekiojimai ir visa kita privers jį pasukti atgal ir... Na jis neprarastas, jis vis dar Dievo sūnus, jis visada bus, nes iki kada esate užantspauduoti? [Tikintieji sako: “Iki atpirkimo dienos”—Red.] Teisingai. Taip pasakyta Biblijoje.

<sup>110</sup> Na po to, kai mokiniai buvo sumušti, iškoneveikti, išjuokti ir visa kita, jie pamanė, jog laikas trumpam susiburti draugėn. Atsiverskime Darbų 4-tą skyrių ir pasižiūrėkime, kai jie... kas nutiko. Dabar šitai yra jums, žmonės, kurie jau gavote Ją. Darbų 4-tas skyrius.

Taigi, Petras ir Jonas buvo sumušti, įmesti į kalėjimą dėl išgydymo, dėl to, kad apturėjo gydymo tarnavimą tenai prie bažnyčios vartų. Kiek tai žinančių? Tenai gulėjo luošas žmogus. Jis negalėjo vaikščioti; keturiasdešimt metų nevaikštantis. Pro šalį ėjo Petras. Ir jis pasakė... laikė ištiesęs savo puodelį, kad ką nors idėtų į tą puodelį duonos kąšniui.

Ir Petras parodė, jog buvo Šventąją Dvasią pripildytas pamokslininkas, jis neturėjo pinigų. Jis pasakė—jis pasakė: “Sidabro nei aukso neturiu”. Matote, jam tai nerūpėjo. Bet jis

buvo Dangun einantis tvarinys. O, kaip norėčiau turėti laiko šiek tiek pasigilinti į tai, suprantate. Jis buvo susijęs su Dangumi. Jis buvo paguostas. Jis turėjo Dvasią. Jis turėjo Jėgą. Jis priėjo ir tarė: “Sidabro nei aukso neturiu, bet ką turiu, duosiu tau”.

Be abejo, tas žmogus paklausė: “Ką jūs turite, pone?”

“Turiu tikėjimą. Kažkas mano širdyje prasidėjo prieš dešimtį dienų. Buvau tenai aukštutiniame kambaryje ir staiga visi Dievo duoti pažadai. . . Vaikščiojau su Jėzumi Kristumi trejus su puse metų. Žvejojau su Juo, traukiau žuvi. Dariau įvairius dalykus. Ir mačiau, kaip Jis gydė lignonius. Aš. . . Jis kalbėjo man: ‘Tėvas yra Manyje; bet kai aš išėsiu, Jis įeis į jus’. Na aš to nesupratau. Bet Jis pasakė: ‘Aš nė nesitikiu, kad jūs suprasite.’”

Tu nesupranti tų dalykų, tu tiesiog juos priimi. Aš šito dar nesuprantu. Ir nesakykite, kad jūs suprantate; nes jūs nesuprantate. Matote? Taigi aš To nesuprantu, negaliu To paaiškinti; bet vienintelį dalyką žinau—aš Tai turiu.

“Nagi, nagi”,—sakote,—“tai ne moksliška”. O, žinoma taip.

<sup>111</sup> Pažvelkite į tas šviesas. Kai Bendžaminas Franklinas nutvėrė tai, jis pasakė: “Aš gavau tai”. Jis nežinojo, ką jis turėjo, bet jis tai turėjo. Ir aš noriu, kad kas nors šį vakarą man pasakytų, kas yra elektra. Jie vis dar nežino, kas tai, bet mes ją turime. Amen. Teisingai. Nėra žmogaus, kuris žinotų, kas ta elektra. Jie gali ją panaudoti, kad ji šviestų, kad degtų, kad veiktų. Bet ją—ją gamina generatoriai, dvi dalys veikia drauge *šitaip*. Ji šitaip gaminama ir tai viskas, ką jie žino. Ji duoda šviesą ir ji savyje turi jėgą.

<sup>112</sup> Tai panašu į Dievo Dvasią. Viena dalis esi tu, o kita dalis yra Dievas; ir jie pradeda drauge veikti *šitaip*, tai turės tau kažkokį poveikį. Teisingai. Ji duos Šviesą. Ji duos Jėgą. Tu nežinai, kas Ji yra ir niekuomet nežinosi, kas Ji yra, bet tu sužinosi, kai Ją gausi. Tai vienintelis tikras dalykas. Ir Ji yra tau. Ji tavo. Ji yra garantija. Teisybė.

Ką parodo *ta* šviesa? Tai garantija. Tai šviesa.

Dabar žiūrėkite. Na jūs nežinote, kas Tai yra.

<sup>113</sup> Bet tie bičiuliai pasakė: “Ką gi”,—jie. . . jie pasakė, ką žinojo,—“mes tik žinome, kad jie yra neišmanėliai”. Dar kažkokie “trenkti”, suprantate, kaip vienas vokietis pasakė. Suprantate? Pasakė: “Jie yra neišmanėliai ir nemokyti. Bet jie buvo su tuo Žveju, tuo Staliumi, vadinamu Jėzumi, užtikrinu jus, nes jie daro tą patį, ką ir Jis”.

<sup>114</sup> Štai kas yra Šventoji Dvasia—Jėzus, gyvenantis neišmanėlyje žvejyje, staliuje, kur tik nori, neišmanėlyje pamokslininke, kas tai bebūtų. Tai žmogus, norintis būti neišmanėliu pasaulio dalykuose, ir tegu Jėzus įeina į tokį, Dievo Dvasia, antspaudas, Guodėjas. Jam nerūpi prestižas; vienintelis dalykas, ko jam reikia—tai Dievo.

<sup>115</sup> Kai Dievas nustatė tvarką, Jis pasakė: “Visi jūs, levitai, Aš pašaukiau jus ir padariau kunigais. O visi kiti jūsų broliai, dvylika giminių ir... kitos vienuolika giminių mokės jums dešimtinę”.

“Kai nuskinsite devynis bušelius obuolių, vieną bušelį nupilkite levitams. Kai varysite avis, dešimtąją avį atskirkite. Nesvarbu, ar ji bus maža, ar didelė, nupenėta ar liesa, tai priklauso levitams.

“Na, levitai, kai visa tai gausite, tuomet jūs taip pat atiduokite dešimtinę Viešpačiui. Aukokite siūbavimo auką, pakėlimo aukas, įvairias aukas. Duokite Viešpačiui dešimtinę”.

<sup>116</sup> Pasakė: “Moze, kas dėl tavęs—Aš esu tavo”. O, tai bent! Jis pasakė: “Aš esu tavo vykdančioji dalis”.

Tai štai kas Šventoji Dvasia šiandien yra Bažnyčiai. Sidabro ir aukso aš neturiu, bet turiu vykdančiąją Dalį. Aleliuja! Išsilavinimas, aš vargiai skaitau šią Knygą, bet turiu tą vykdančiąją Dalį. Tai puiku. Neturiu jokio daktaro laipsnio; nei filosofijos mokslų daktaro, nei filologijos mokslų daktaro, jokio laipsnio. Tačiau turiu vienintelį dalyką—vykdančiąją Dalį. Tos dalies man reikia. Dievas nori, kad šią dalį tu turėtumei. Mesk tuos visus senus dalykus, visą tą prestižą ir kitką, išeik ir pasiimk Dievo vykdančiąją Dalį.

<sup>117</sup> Nes tai, ką gavai šioje žemėje, čia ir paliksi, kai iškeliausi. Tačiau jei turėsi tą vykdančiąją Dalį, Ji tikrai pasiims tave aukštyn. Šiandien mes apsidraudžiame laidotuvėms. Pasiimkime Dievo vykdančiąją Dalį ir pasirūpinkime ne duobkasiu, o Aukšyn Ėmėju. Jūs žinote, jie abu darbuojasi.

<sup>118</sup> Dabar pasižiūrėkime.

*... paleisti jie atėjo pas saviškius, ...*

Ne pas kunigus. Matote, tai parodė, jog jie Tai turėjo. Jie nebegrižo prie to seno, šalto, formalaus, ne; sugrižo ir pasakė: “Na tik pažvelkite, ką jie mums padarė!” Ne, ne. Jie turėjo saviškius. Jų buvo tiktai apie tuziną, bet to pakako, nedidelė žmonių saujelė.

*... paleisti ...*

Po to, kai jie juos sumušė ir prigrasino jiems, pasakė: “Jei dar kada krikštysite Jėzaus Vardu!” Arba, o, norėjau pasakyti... Gerai, teisingai. Suprantate? “Jei dar kada pamokslausite Jėzaus Vardu ar dar ką nors darysite, mes jus pričiupsime!”

<sup>119</sup> Pasakė: “Ką gi, tai jau grasinimas. Eime pas kitus brolius”. O, štai taip. Vienybėje jėga. Vienybėje jėga. Pasakė: “Eikime pas kitus brolius ir pasižiūrėkime, ką galime daryti”.

<sup>120</sup> Taigi jie susirinko draugėn ir pasakojo, ką patyrė.

*... paleisti jie atėjo pas saviškius ir išpasakojo, ką jiems sakė aukštieji kunigai ir vyresnieji.*



*Išklausę visi vieningai pakėlė balsus į Dievą. . .*

Dabar pasiklausykite, ką jie pasakė. Atkreipkite dėmesį į jį, atkreipkite dėmesį į juos—negrižo ir nepasakė, o, kažką panašiai: “O Viešpatie, atleiski. . .” Ne. Jie jau buvo išgelbėti. Jie jau buvo pripildyti Dvasios. Jie turėjo Amžinąjį Gyvenimą.

*. . . pakėlė balsus. . . vieningai ir sakė: “Viešpatie, tu esi Dievas, . . .”*

Amen! Man tai tiesiog patinka, Broli Palmeri. Man tai patinka.

*“ . . . tu esi Dievas (mes tai žinome), sutvėręs dangų, žemę, jūrą ir visa, kas juose yra.*

*Tu kalbėjai savo tarno Dovydo . . . sakei. . . ”*

<sup>121</sup> Dabar žiūrėkite, tu grįžti, sakai: “Na mes ne. . .” Tu nueini tenai ir sakai: “Nagi, Viešpatie, luktelėk minutėlę. Jie šitaip šaiposi iš manęs!” Argi Jis nesakė, kad jie taip darys?

“Visi, dievotai gyvenantys Kristuje Jėzuje, patirs persekiojimus”.

“Na žinai, mano viršininkas pasakė man, jei sugaus. . .” Argi jie neminėjo, jog jie taip kalbės? “Na žinai, jie dėl To neseniai nutempė mane į teismą”.

<sup>122</sup> Argi Jis nesakė: “Dėl Mano Vardo jus ves pas karalius ir valdovus. Negalvokite, ką sakysite, nes ne jūs kalbėsite?” Mačiau, kaip tai įvyko vakar. “Tai Šventoji Dvasia gyvena jumyse; Ji kalba”. Matote, “Ji”. Tai tiesa. Gerai. “Negalvokite, ką sakysite”.

*Viešpatie, per. . . Tu per savo. . . savo tarno Dovydo lūpomis kalbėjai: “Kodėl niršta pagonys, kam veltui tautos sąmokslus rengia?”*

*Žemės karaliai sukilo, valdovai. . . susibūrė draugėn prieš Viešpatį ir prieš jo Kristų”.*

*. . . iš tiesų, Viešpatie, prieš tavo šventąjį sūnų Jėzų, kurį tu patepei, Erodas, Poncijus Pilotas su pagonimis ir Izraelio tauta. . . susibūrė,*

*Kad įvykdytų, ką tavo ranka ir sprendimas iš anksto buvo nulėmę įvykti.*

Čia tai bent! Man tai patinka. “Viešpatie, jie daro lygiai tai, ką Tu sakei, jog jie darys”. Kas Biblijoje pasakyta?

*Paskutinėmis dienomis atsiras pašaipūnų, užsispyrėlių, pasipūtėlių, labiau mylinčių malonumą negu Dievą,*

*. . . nesutaikomi, šmeižikai, nesusivaldantys, . . . nekenčiantys to, kas gera,*

*Turintys dievotumo pavidalą, bet atsižadėję . . .*

Jie nenuėjo tenai ir negavo Jėgos, “po to Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs”.

*Turintys dievotumo pavidalą, bet atsižadėję jo jėgos, šalinkis tokių.*

Štai kas yra Šventoji Dvasia. Suprantate?

*. . .kas nuspręsta . . .įvyktų.*

*. . .dabar, Viešpatie, pažvelk į jų grasinimus ir—ir duok savo tarnams, kad su didžia drąsa mes skelbtume tavo žodį,*

O, man tai patinka! Vietoj minkštų kaulelių įstatykite tvirtą stuburą. Dabar žiūrėkite.

*. . .mes skelbtume tavo žodžius,*

*Ištiesdamas savo ranką išgydymams, . . .*

O, broli! Demonai nemiršta, bet taip pat ir Šventoji Dvasia nemiršta. Suprantate?

*. . .ištiesdamas savo ranką išgydymams, . . .kad būtų daromi ženklai bei stebuklai tavo šventojo sūnaus Jėzaus vardu”.*

Matote, dėl ko jie nervinasi, ar ne? Jie daro tą patį ir šiandien, bet nuo to reikalai nepagerėja.

*Jiems pasimeldus, sudrebėjo jų susirinkimo vieta, visi prisipildė Šventosios Dvasios ir . . .drąsiai skelbė Dievo žodį.*

<sup>123</sup> Tai tau! Tai bent! Jie kai ką gavo, nuėjo tenai, ar ne? Pažadas sakė, jog tai yra Šventoji Dvasia, kad suteiktų jums dramos, suteiktų paguodą, užantspauduotų jus, duotų jums ženklą. O, tai bent!

<sup>124</sup> Paklauskite. O, norėčiau, kad turėtume laiko, kad galėtume drauge su Pilypu nueiti pas samariečius. Darbų 8:14; tiems, kurie užsirašo. Juos apėmė didžiulis džiaugsmas, pas juos vyko galingi išgydymai, vos tik jie buvo pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu. Bet jie pasiuntė į Jeruzalę, kad ateitų Petras; jis atėjo ir uždėjo ant jų rankas, ir jie priėmė Šventąją Dvasią. Darbų 8:14.

<sup>125</sup> Pagonys, tenai buvo vienas, vardu Kornelijus. Jis buvo puikus žmogus, mokėjo dešimtines, statė žmonėms sinagogas, gerbė Dievą, bijojo Dievo; geras žmogus, geras presbiterionas, metodistas, baptistas, dar kas nors kitas, suprantate, labai geras žmogus. Tačiau kartą Dievas pasakė: “Jis geras žmogus; todėl Aš jį nusiųsiu į surinkimą. Turiu atsiųsti Savo pamokslininką čia ir pasakyti jam apie Tai”. Gerai.

Taigi, jis išvydo regėjimą, pasakė: “Eik pas Jopę ir surasi tenai žmogų, vardu Simonas, odininką. Ir tenai bus toks Simonas Petras. Tegu jis ateina čia; jis nurodys tau kelią, nes jis kai ką priėmė”.

<sup>126</sup> Ir kol Petras stovėjo ten . . . O Kornelijus ketino pagarbinti tą pamokslininką. Jis ketino. Bet Petras tarė: “Kelkis. Aš esu toks pat žmogus, kaip ir tu”.

“Petru! dar tebekalbant šiuos Žodžius”, apie tai, kaip jie nuėjo, pradžioje . . . Tas pats, apie ką aš kalbu, kaip Dievas pažadėjo išlieti Šventąją Dvasią. “Jam tebekalbant šiuos Žodžius, Šventoji Dvasia nužengė ant jų”. Va tai tau! Taip. Štai kas yra Šventoji Dvasia, kam Ji. Žinoma. “Ir visi prisipildė Šventosios Dvasios”.

<sup>127</sup> Dabar pažvelkite į Efeziečius, tenai buvo brolis Baptistas. Pirmiausia jis buvo įstatymų žinovas, sumanus, protingas žmogus, žinojo įstatymus; didis žmogus, mokytas. Kartą jis ėmėsi skaityti Bibliją ir pamatė, jog ateis vienas toks, Mesijo vardu. Ir kai tik jis tai pamatė, nagi, jis išgirdo apie šį Jėzų ir tarė: “Esu įsitikinęs. Ir atvirai išpažįstu savo tikėjimą, jog Jėzus yra Kristus, Dievo Sūnus”. Jis buvo tikras Baptistas. Ir štai jis eina: “Aš atvirai išpažįstu, kad Jėzus yra Kristus”. Jis taip išitraukė, kad Dievas net pašaukė jį tarnavimui. Dievas visuomet prakalbės teisiai širdžiai.

<sup>128</sup> Tenai buvo toks palapinių audėjas vardu Akvilas ir Priskilė, vyras su žmona. Jie buvo palapinių audėjai. Darbų 18-tas skyrius pasakoja apie tai. Jie buvo Pauliaus draugai. Jie priėmė Šventąją Dvasią, kai Paulius uždėjo rankas ir mokė juos.

Jie išgirdo apie prabudimą, todėl nuėjo ten. Tenai tebuvo dešimt ar dvylika susirinkusiųjų. Taigi jis nuėjo tenai pasižiūrėti ir išgirdo tą pamokslininką pamokslaujantį, jo širdies nuosirdumą. Jis pasakė: “Žinote, aš tikiu, kad jis klausysis Tiesos”.

Taigi, pasibaigus tarnavimui, jie pasikvietė jį už palapinės ir tarė: “Paklausyk, paš mus yra toks brolelis, maždaug tokio ūgio, toks kumpanosis Žydėlis, ir, bet kai jis ateis, jis tau geriau išaiškins Dievo Žodį”. Na, o po kiek laiko . . .

<sup>129</sup> Tuo metu Paulius buvo kalėjime. Siaubinga vieta moderniam pamokslininkui, ar ne? Tačiau jis buvo kalėjime ir Viešpats buvo su juo tenai. Taigi po žemės drebėjimo, kuris nugriovė kalėjimą, jis kalėjimo prižiūrėtoją ir jo namiškius pakrikštijo Viešpaties Jėzaus Vardu ir išėjo, iškeliavo toliau.

Ir jis kaip tik išvarė demoną iš tos merginos, kuri spėdavo ateiti. Ir, be to, jie uždirbdavo daugybę pinigų per ją, todėl jis atskleidė jų reketą, o jie už tai pasodino jį į kalėjimą. O Viešpats sugriovė tą kalėjimą, nes tenai buvo grupelė žmonių, kurie turėjo išgirsti Tiesą. Tu negali sulaikyti Dievo Žodžio. Yra . . . Kas bebūtų, tu negali. Tu paprasčiausiai negali to padaryti.

<sup>130</sup> Taigi jis atėjo ten, kur buvo tas žmogus. Akvilas, ir Priskilė, galbūt jie padarė sumuštinių. Ir iškart po to, kai buvo suvalgyti sumuštiniai, pasakė: “Eisime į tą prabudimą”.

Paulius sėdėjo ten, laikydamas savo apsiaustą, klausėsi, kaip pamokslavo tas Baptistas pamokslininkas.

Jis pasakė: “Jūs puikiai pamokslaujate, bet yra kai kas daugiau dėl To”. Tarė: “Noriu paklausti jūsų, daktare Apolai. Ar įtikėjęs gavote Šventąją Dvasią?”

“O”,—tarė jis,—“mes nė nežinojome apie tai. Ką turite galvoje, sakydamas ‘Šventoji Dvasia’? Mes esame baptistai”.

Pasakė: “Iš kur žinote, kad esate Baptistai?” Matote?

“Na, mes buvome pakrikštyti. Mes žinome tik Jono krikštą”.

Jis tarė: “Jis krikštijo tiktai atgailai, ragindamas ‘tikėti Tą, kuris ateis’, būtent Jėzų Kristų”.

Ir kai tik jis tai išgirdo, jie buvo perkrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu. Paulius uždėjo ant jų rankas ir Šventoji Dvasia nužengė ant jų, jie ėmė kalbėti kalbomis ir pranašauti. Pasakė: “kiekvienas”, taigi.

<sup>131</sup> Na, o kaip mes darome? Noriu kai ką jums pasakyti, tuomet aš. . . Mes baigsime, nes, tai yra, aš sakiau jums, jog išleisiu jus anksčiau. Jūs žinote, kas yra Šventoji Dvasia. Šio vakaro paskutinė Rašto vieta. . . Turiu čia dar, bet mums teks praleisti. Atsiverskime Pirmą Korintiečiams 12. Tuomet mes perskaitysime tai ir tada mes—mes užbaigsime. Gerai. Pirmas Korintiečiams, 12-tas skyrius.

Kiek jūsų tikite švento Pauliaus mokymu? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Žinoma! Jis pasakė, Galatams 1:8: “Jei Angelas mokytų ką kita, tebūnie prakeiktas”, palikite tokį pamokslininką. “Jei Angelas iš Dangaus nusileistų ir mokytų ką kita, tebūnie prakeiktas”. Matote, neturėkite nieko bendra su tuo.

<sup>132</sup> Dabar pažvelkite čia, į Pirmą Korintiečiams 12. Kiek—kiek jūsų žinote, kad mes turime būti Kristuje, kad prisikeltume, nes Dievas žadėjo prikelti Jo Kūną? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Nėra kito kelio. Nėra kito kelio, jei tu ne Kristuje.

Galite pažvelgti čia ir įtikėti Jį, sakyti: “Žinoma, aš Jį tikiu. Jis Dievo Sūnus”. Gerai, mano broli, aš pasirengęs paspausti ranką, kai tu tai sakai. “Aš tikiu Jį. Aš išpažįstu Jį kaip savo Išgelbėtoją”. Tai gerai, bet vis dar nesi Jame. “Aš paspausiu ranką pamokslininkui. Aš išpažinsiu savo nuodėmes”. Tai vis dar ne Jame.

<sup>133</sup> Dabar stebėkite, pasižiūrėkite, ką Paulius sakė, kaip tu patenki į Kristų. Kaip tu būsi atpažintas, apipjaustymu? Abraomas, jie parodo ženklą. Dabar paklauskite, Pirmas Korintiečiams, 12-tas skyrius, pradėkime 12-tąją eilutę.

*Nes kaip kūnas yra vienas ir turi daug narių, o visi. . . to vieno kūno nariai, nepaisant daugumos, sudaro vieną kūną, taip ir Kristus. (Ne susiskalde. “Vienas!”)*

Paklauskite. “Viena bažnyčia”? Kiek skaitančių drauge su manimi? “Vienu rankų paspaudimu”? “Vienu vandeniu”? Ne. Tuomet kažkas klysta.

“Viena Dvasia!” Ar didžiaja raide? Tuomet tai “Šventoji Dvasia”. Suprantate?

*...viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į vieną kūną,—žydai ar graikai, vergai ar laisvieji; ir visi buvome pagirdyti viena Dvasia.*

<sup>134</sup> Kristaus Kūnas yra viena Dvasia, kur kiekvienas narys, nuo Sekminių iki dabar, geria tą patį jauną Vyną, ta pati Šventoji Dvasia, duodanti tuos pačius rezultatus. Kaip mes tai padarome? “Viena Dvasia”.

Tai Dievo atvertos durys, Šventoji Dvasia. Kas Tai? Tai Dievo atvertos durys. Tai ženklas. Tai antspaudas. Tai Guodėjas. Tai Užtarėjas. Tai garantija. Tai poilsis. Tai ramybė. Tai dorybė. Tai išgydymas. Tai Gyvenimas. Tai—Tai Dievo atvertos durys prie visų šių dalykų. Tai Dievo atvertos durys prie Kristaus, kas turi. . .

Dievas įrodė, jog Jis prikėlė Jėzų iš numirusių, ir tie, kurie mirę Kristuje, tuos Dievas pasiims su Savimi prisikėlimo metu. “Neliūdinkite Šventosios Dvasios, kuria esate užantspauduoti Kristuje iki jūsų atpirkimo dienos”. Va taip! Kiek tikinčių tuo? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.]

<sup>135</sup> Kas yra Kristus? Kas yra Šventoji Dvasia? Tai ne žmonių šaipymuisi. Iš To žmonės šaiposi; tačiau ne tikintysis.

Netikintis! Norėčiau tam skirti geras dvi ar tris savaites, norėčiau rytojaus vakarą papasakoti jums, kas Tai yra netikinčiam. Leiskite man tiesiog šiek tiek peržvelgti. Tai pašaipos objektas. Tai žabangai. Tai suklopimo akmuo. Tai mirtis. Tai Amžinas atskyrimas nuo Dievo. Tiesiog net negaliu įsivaizduoti, kas Tai yra netikinčiam!

<sup>136</sup> Prisiminkite, tas pats lietus, iš kurio šaipėsi netikintis, buvo tas pats lietus, išgelbėjęs Nojų ir jo šeimą. Suprantate? Ta pati Dvasia, Šventoji Dvasia, iš kurios žmonės šaiposi ir vadina “pamišėliais, pakvaišėlių kompanija, Tai pamišimas”, Tai tas pats dalykas, kuris suteiks Bažnyčiai Paėmimą ir pajims Ją aukštyn paskutinėmis dienomis; teis netikintį. Teisingai. Štai kas yra Šventoji Dvasia.

<sup>137</sup> Palaiminti, kurie...Galiu tai pasakyti iš visos širdies. Palaiminti, kurie alksta ir trokšta Jos, nes jie bus pripildyti.

<sup>138</sup> Rytojaus vakarą mes kalbėsime apie tai, kaip, ką Ji daro, kai Ji nužengia.

<sup>139</sup> Na, kiek esančių čia norėtų priimti Šventąją Dvasią ir nori, kad kas nors už jus pasimelstų, kad išvystumėte tą Šviesą?

Jūs žinote, “kas Ji yra”.

Taigi rytojaus vakarą mes insime “ką Ji daro”.

<sup>140</sup> O paskui, kitą vakarą,—“kaip Ją gauti”. Po to mes pakviesime, apmokysime žmones ir iškart eisime į kambarius, ir pasiliksime tenai, jei tai užtruks per visas Kalėdas, viskas gerai, kol nusileis Šventoji Dvasia. Mes kreipsimės į Ją sveiku, Biblijos pagrindu. Mes ketiname kreiptis į Ją ir gauti Ją lygiai taip, kaip Ją pažadėjo Dievas ir kaip Ji nužengė pradžioje. Štai kaip mes rengiamės tai padaryti. Aš... Jokio skirtumo, kas ką sako, mes esame... .

Dievo Žodis yra... turi pranašumą mano širdyje. Štai taip. Ir aš noriu to, ką Dievas man turi. Jei dar kas nors yra, atverki Dangų, Viešpatie, nes mano—mano širdis tam atverta. Tai tiesa.

<sup>141</sup> Kiek Jos norinčių? Dabar pakelkite savo ranką, sakykite: “Pasimelski už mane”. Dabar būkite pakėlę rankas.

Dangiškasis Tėve, mes ilgai mokėme. Bet Tavoji Dvasia yra čia. Štai dabar pakeltos rankos. Ir jie žino, kas Ji yra, jie žino, ką reiškia Šventoji Dvasia. Meldžiu, Dieve, kad prieš baigiantis surinkimui, gavusių Ją čia pakiltų kiekviena ranka. Suteik tai, Viešpatie.

<sup>142</sup> Mes meldžiame už juos. Mes prašome, kad Tu palaimintumei juos ir duotumei jiems tai, ko trokšta jų širdis. Pažvelki į jų rankas, Viešpatie. Jie myli Tave. Jiems Jos reikia. Jie žino, kad jie negalės eiti... Rytojaus vakarą, jei Tu padėsi man, Viešpatie, mes galėsime įrodyti Rašte, jog be Jos jie nepakliūs į Paėmimą. Todėl aš meldžiu, Tėve, kad Tu duotumei jiems alkti ir trokšti, kad jie galėtų būti pripildyti. Aš perduodu juos dabar Tau, Tėve. Ir, dovanoki šiuos palaiminimus, nes mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

Myliu Jį, myliu Jį,  
Nes pirmas Jis pamilo,  
Išpirko mano kalnę  
Ant kryžiaus Kalvarijos.

<sup>143</sup> Norėčiau štai ką pasakyti, prieš vėl pradėdant giedoti. Norėčiau susitikti su tarnautojais tame kambaryje penktadienį vakare, prieš prasidedant tarnavimui, suprantate, penktadienį vakare. Aš... .

Suprantate, ką stengiuosi padaryti? Parodyti, kas Ji yra, kaip prie Jos priartėti ir ką gerbti; tuomet jūs neisite akiai, į kažką atsitrenkdami. Štai dėl ko aš to neprašiau šį vakarą. Aš noriu, kad jūs žinotumėte, kas Tai yra. Tai pažadas. Tai antspaudas. Tai Guodėjas. Tai dar daugiau.

Tuomet rytoj vakare ir dar kitą vakarą, tada mes pradėsime, kaip tik nuo tada, kol Ji nusileis. Nesirūpinkite, kiek ilgai tai tęsis; mes lauksime iki tol. Apvalykite savąją širdį. Jis niekada neišlies Jos į nešvarią širdį. Pasitaisykite, pasirenkite ir Jis tai suteiks.

Myliu Jį, myliu Jį (dabar pakelkime rankas),  
Nes pirmas Jis pamilo,  
Išpirko mano kaltę  
Ant kryžiaus Kalvarijos.

Pastorius ką tik pasakė ir mes sutinkame, jog rytoj vakare mes pradėsime septintą vietoj septynių trisdešimt. Ir todėl aš galėsiu jus išleisti aštuntą trisdešimt vietoj devynių trisdešimt. Septintą tri-...Septintą valandą rytoj vakare prasidės giedojimo tarnavimas. Pradėsiu Pamokslą septintą trisdešimt.

Myliu Jį,  
Pasiimkime nosinaites ir pamojuokime Jam.

Myliu Jį,  
Tiesiog nepaisykite tų formalių tendencijų!

Nes pirmas Jis pamilo,  
Išpirko mano kaltę  
Ant kryžiaus Kalvarijos.

Gerai, dabar jūsų pastorius, Brolis Nevillis.



*KAS YRA ŠVENTOJI DVASIA?* LIT59-1216  
(What Is The Holy Ghost?)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba 1959 m. gruodžio 16 d., trečiadienio vakaras, Branhamo bažnyčioje Džefersonvilio mieste, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2000 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

**VOICE OF GOD RECORDINGS**  
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

**VOICE OF GOD RECORDINGS**  
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.  
[www.branham.org](http://www.branham.org)



## Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS  
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS  
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.  
[www.branham.org](http://www.branham.org)